

СВЕТИЛНИК ВЕРЕ

ЖИТИЈЕ И ПОУКЕ БЛАЖЕНЕ СТАРИЦЕ

ПЕЛАГИЈЕ РЈАЗАНСКЕ

(1890-1966. г.)

По благослову Високопреосвећеног Симона, митрополита Рязанског и Касимовског

Извор: Светилник Вере – животопис блажене Пелагије Рязанске – Рзајањ: „Зерна“, часопис „Благовест“, 2006.г

Аутор: Игор В. Јевсин

(Наслов оригинала: Светильник веры. Жизнеописание блаженной Пелагеи Захаровской.

Автор-составитель И.В. Евсин.

По благословению Высокопреосвященного Симона, митрополита Рязанского и Касимовского

© Издательство «Зёрна», оформление, верстка, 2001 г. © Газета «Благовест», информационное обеспечение © Братство во имя свт. Феофана Затворника Вышенского)

ПРЕДГОВОР

Пелагија Александровна Орлова била је велика исповедница и верни чувар православне вере. Њено право презиме је било Лобачева, а Орлова су је звали моји родитељи – Петар и Анастасија Орлови, зато што је она живела у нашој великој породици у току многих година и била наша духовна мати. Ми смо је поштовали као рођену и она је нас, са своје стране, прихватала као рођене.

Сав свој свесни живот, Пелагија је посветила служењу Христу и својим ближњима. А њен живот је пролазио у време гоњења Православне цркве, кад је само дубока вера у Бога помагала да се сачува и ојача душа у љубави ка Христу. Како је приметио патријарх Московски и Целе Русије, Алексије II: „Руска православна црква је постала јединствени стуб јединства православних Руса. Молитвама новомученика и исповедника руских, трудовима наших јерараха, свештенослужитеља и верујућег народа, Црква је доживела свој препород. На њој су се испуниле речи св. апостола и јеванђелисте Јована Богослова: „Ви сте од Бога и победили сте: јер Онај, Који је у вама, већи је од оног, који је у свету.“

Међу онима, који су били од Бога, и ко је помагао обнову Цркве, ко је отворено исповедао православље и преживео много страдања за Христа, била је и блажена Пелагија Захаровска (по селу Захарову).

Слепу од рођења, њу су истерали из дома, и већ у дечијим годинама, Пољушка је искусила и глад и хладноћу, а касније и клевету од мештана њеног села и гоњење од стране власти. Њу су више пута ислеђивали због вере у Исуса Христа и проповеди православља, претили су јој стрељањем. Али, Бог се не да ружити и Он чува Своја верна чеда.

У дому мојих родитеља, Петра и Анастасије Орлових, Пољушка је почела да живи после дугог скитања по туђим домовима. Она је код нас постала пуноправни члан породице и наставила своју подвижничку делатност, проповедајући православну веру, дајући људима наду, помажући немоћнима и болеснима.

Данас, као лекар, кандидат за доктора медицинских наука, ја могу да посведочим да је Пелагија Александровна излечила мноштво болесних, међу њима и оне, који су страдали од психичких и соматских болести. Притом она није користила никакве лекове. Сећам се како је болеснима стављала руке на главу, затим их је често закрштавала и молила се. Многи су захваљујући њој добили исцељење. Она је имала тај ретки Божији дар.

Осим тога, она је имала и дар прозорљивости. Тако је, на пример, она претсказала и Други светски рат, неколико година пре његовог почетка, претсказала је судбину моје браће Александра, Василија, Ивана и Петра, као и смрт мојих родитеља, по реду. Све што је она говорила се збило. Треба још приметити да су неки, захваљујући Пелагији Захаровској, примали свештени чин и почињали да служе Богу. Али, управљати на тај пут људе у време гоњења Цркве, било је тешко, па и опасно.

Благодатну силу Пољушкине молитве, спознали су у своје време и архиепископ Орловски и Брјански Гљиб (Смирнов), архиепископ Чебоксарски и Чувашки Варнава (Кедров), бивши намесник Свето-Тројице-Сергијеве Лавре архимандрит Јероним (Зиновјев), архимандрит Авељ (Македонов), архимандрит Јован (Крестјанкин), протојереј Петар (Смирнов), бивши настојатељ рјазанског Борисо-Гљибског саборног храма протојереј Виктор Шиповаљников, протођакон истог тог храма Павле Смирнов и многи други.

Као закључак, желео бих да изразим благодарност митрополиту Рјазанском и Касимовском Симону, архимандриту Авељу, јереју Сергију Трубину, као и састављачу ове изузетне киге, Игору Евсину, за труд на издању животописа велике подвижнице вере и благочешћа – блажене Пелагије Захаровске (Рјазањске).

Анатолиј Петрович Орлов

Академик међународне Словенске академије,

кандидат медицинских наука,

заслужни делатник културе РФ

носилац ордена преп. Сергија Радонешког

и св. благоверног кнеза Данила Московског.

ЖИВОТОПИС

Верујућем православном човеку је тешко да замисли живот ван Цркве. Сва његова судбина је везана за Њу. Кад се роди – у Цркви га крсте, кад се жени – венчавају га, а после смрти га опоју и помињу. А у тренуцима житејских невоља, где ако не у Цркви, можемо добити душевни покој?

Али Црква није само место где се молимо. Црква – то смо и ми сами са нашм вером у Исуса Христа, која нас обједињује као браћу и сестре. Не назива се без разлога Црква – мајком. Овде, у храму, човек добија помоћ, коју му Господ шаље преко Својих анђела и светих угодника, кроз чудотворне иконе. А шта тек да кажемо о неземаљској радости, коју верни добијају кроз тајну Причешћа? Нема на земљи речи, којима можемо да изразимо благодатни осећај сједињења са Самим Христом!

Али како је страшно само и помислити да у трену ока ми можемо бити лишени свега тога: заједничке молитве, исповести, причешћа у Божијем храму... Зато свакодневно треба да благодаримо Господу зато што имамо могућност да идемо у свети храм на богослужења.

Али, било је и других времена. Још није прошао ни век од како се у Русији на православље подигло невиђено гоњење. Људи, који су у својој гордости решили да изграде рај на земљи, да учине човека срећним без Бога, почели су да руше храмове, да спаљују иконе и свете књиге, а свештенике и црквене слижитеље да шаљу у затворе и изгнанство. Хиљаде њих су били стрељани.

Храмове су рушили али је Црква остала жива зато што је жива била православна вера у душама руских људи. И за њихову утеху, као знак тога да их Господ није оставио, јавили су се на руској земљи Божији угодници – подвижници вере и благочешћа. Споља, они су били обични људи, плот од плоти простог народа, живели су његовим потребама и бригаама, радостима и тугама. Али, истовремено, њима је био дан од Бога духовни вид, пламена вера и смела молитва.

Међу таквим подвижницима, појавила се на земљи рјазанској и блажена Пелагија Рјазанска, Захаровска. Њена судбина је пример тога како се сила Божија у немоћи људској пројављује. Заједно са апостолом Павлом, блажена Пелагија је могла да каже: „Зато сам добре воље у немоћима, у поругама, у невољама, у гоњењима, у тјескобама за Христа; јер када сам слаб онда сам силан“. (2. Кор: 12:10)

У немоћима, мукама и невољама је прошао цео њен живот. Али су јој зато били дати од Господа велики духовни дарови, захваљујући којима је она могла да предвиди људске судбине, да их упозори на опасност, утеши у невољи и, по молитвама Богу, да их исцели од болести. И што је главно – она је помагала верујућима да ојачају духом, а неверујућима – да се обрате Христу.

Пољушка Захаровска, или како јој је писало у документима, Лобачева Пелагија Александровна, родила се 20. октобра 1890.год. у селу Појарково Михајловског среза Рјазанске губерније. Њени родитељи су били обични сељаци – Александар и Наталија Јевљеви. Кад је добијала личну карту, њени родитељи су већ били покојни и она је хтела да носи дедино презиме - Лобачева. Њени рођаци у њој нису видели Божијег човека и сматрали су је ненормалном. На тај начин, због проповедања Христа, на њој су се оствариле речи Светог Писма: „А издаће вас... и браћа и рођаци...“ (Лк. 21:16).

Уопште, искушења овог света су за њу почела још у утроби матере. Још док је била трудна, Наталија Михајловна је оболела од маларије. Лекар није знао да је трудна и преписао јој кинин, који је она и узимала. Лек је утицао на развој плода и то је био један од разлога што се Пољушка родила слепа. Али, очигледно да је то било угодно Богу.

Кроз слепу Пољу, Господ је је благоизволео да покаже људима да човек, који нема телесне очи, може да има духовне очи, којима види чак и оно што не могу да виде обични људи. Као што је речено у Псалтиру: „Господ отвара очи слепима“ (Пс. 145,8).

Кад је напунила седам година, Поља је одједном завикала: „Видим светлост!“ Рођаци су се зачудили како може да види светлост кад су јој очи потпуно затворене. Предање говори да се од тада Пољи отворио дар прозорљивости. После тога је она, на чудесан начин могла да разликује и зелену травчицу и шарене цветове и плаво небо.

Слепа Поља је људе препознавала одмах. „Ево, иде нам гост, отвори му врата!“, говорила је она Анастасији Орловој, називајући некад име госта. Али, осим што је видела оно што виде и људи који виде, она је видела и оно што је недоступно другима. Имајући духовни вид, она је могла да види не само спољни облик већ и душу човека, његов садашњи и будући живот. Њој су биле познате судбине других људи, само своју судбину она није могла одмах да одреди.

Родивши се слепа, кад је порасла, она је излазила на улицу. Као и сва деца, волела је да потрчи, да се поигра, да се повесели. Али, деца су са временом почела грубо да се шале с њом. Одведу је у коприву и оставе је тамо, или је одведу у грање и оставе да се саплиће. Пољушка је плакала јер је почела да схвата да јој се подсмевају. Једном су је тако одвели у честар, оставили је и заборавили. Дуго је тамо провела, док је озеблу, уплашену и заплакану нису довели кући. И схватила је тада, престала је да се игра напољу и почела да се клони својих вршњака.

Споља је наставила да се понаша као и раније, али је у свакој прилици тражила да је одведу у цркву на службу. У њиховом селу је живео један верујући сељак, који је био појац у Јовано-Богословској цркви у селу Хавертово. Чувши за такво њено богоугодно стремљење, он је почео да је стално води на службу и да је учи појању на певници.

Са временом су и мештани почели да примећују да она, кад чује од неког да се нечија крава или овца изгубила, одмах каже где да је траже и увек су налазили своју животињу. Ако неко од мештана иде у печалбу, Поља му одмах каже да ли ће зарадити или не. Људи су приметили да се њене речи обистинују и кренули су да јој долазе: неко за саветом, неко у животној нужди. Само су је у родној кући сматрали за ненормалну а њену прозорљивост – простом случајношћу.

Нарочито ју је нападао брат. Кад се оженио, он је стално укоревао Пољу: „Уместо да бесплатно једеш, иди и проси за свој хлеб. Немаш зашто да седиш код куће. Иди да просиш!“ и шта је она могла да ради? Она је схватала да њихова породица заиста сиромашно живи. Отац је почео да пије, мајка се разболела а осим Пољушке, они су имали још четворо деце: сина Василија и кћери: Ану, Александру и Теодору.

Помирила се Пољушка са својом судбином и почела да чека одговарајући случај да оде од куће. Ускоро се он и указао. Дошле су јој једном две девојке из села Жокино. Њихови очеви су отишли у печалбу и јако дуго се нису враћали. Њихове мајке су их послале да сазнају хоће ли се вратити. „Вратиће се“, рекла им је Поља, „живи и здрави.“ Тако се касније и десило. Али кад им је Поља то предсказала, она их је замолила да је узму са собом.

Треба рећи и да се пре тога њена сестра Теодора удала и прешла да живи у село Жокино. Тако је Поља и решила да пређе код ње. Теодора је била побожна, волела је да се моли, да чита акатисте и житија светих. Преселивши се код ње, Поља је дошла у благодатно окружење.

Захваљујући својој благочестивој сестри, она је научила многе молитве, научила напамет псалме, акатисте и сазнала за многе свете.

Али, на њену жалост, Теодора је са мужем прешла у Москву, и Пољушка је морала да почне да скита по туђим домовима. Прво је отишла у село Вороњино и тамо је живела код неке жене Анастасије. Затим је узела код себе Матрона Демина из села Захарово. Код ње је живела годину дана, после чега је прешла код Марије Хромове, где је живела три године. Тако је слепа Пољушка морала да иде из куће у кућу али је почела усрдно да се моли Богу, да би јој Он Сам одредио место. И Господ јој је открио да ће живети у благочестивој породици Петра и Анастасије Орлових.

Анастасија је расла у дубоко верујућој породици. Њен отац, Василије Чичев, био је црквењак у захаровској цркви. Ишао је на ходочашћа, то је волео. Свети Јован Кронштатски му је предсказао рођење кћери. Пре Настје, Василије и његова супруга су рађали децу али су сва она умрла у раном узрасту. Онда је Василије отишао по благослов код оца Јована Кронштатског, и он му је рекао: „Имаћете ћерку. Назовите је Анастасија. Имаће тежак живот, али ће бити верујућа, побожна“.

Тако се и десило. Од детињства је Настја упознала тежак живот. Кад је имала три године, умрла јој је мајка. Отац је ишао на рад и она је често живела код рођака, као права сиротица. Затим се Василије оженио по други пут и Настја је морала да живи са маћехом. Вера у Бога јој је помогла да издржи ударе судбине. Налазила је утеху у цркви. Волела је да се моли и да пева за певницом. Имала је леп глас.

Њен муж, Петар, је такође имао тежак живот. Он је исто искусио живот сирочета. Као и Настја, и он је волео да иде у цркву и да пева за певницом. Они су јако одговарали једно другом као пар. Мир и једнодушност су царовали у њиховом дому. Петар и Анастасија Орлови су живели сиромашно али су имали два блага: веру православну и љубав нелицемерну. Кад су сазнали за блажену Пелагију, почели су да иду к њој за савет, као и да би се молили заједно са њом. И Пољушка их је заволела због њихове кротке нарави и побожности. Кад су јој долазили да се моле, она је говорила домаћици код које је живела да затвори врата и да никог не пушта.

И тако једанпут, кад је Анастасија дошла код блажене старице, ова јој је рекла: „Настја, ја сам се помолила и Господ је благословио да живим код тебе и да ти бринеш о мени“.

- „Поља, ја већ имам двоје деце и још сам млада, још ћу рађати“, одговорила јој је Анастасија.

- „Ти ћеш их рађати а ја ћу пазити на њих и васпитавати их“.

- „Морам да се посаветујем са мужем, не могу сама да одлучим о томе“, рекла јој је Настја.

После тога је отишла код мужа, све му испричала, и Петар је дао своју сагласност, памтећи апостолске речи: „Странољубија не заборављајте, јер су неки, и не знајући, указали гостопримство анђелима“. (Јевр. 13:2).

После тога је Пољушка прешла да живи код породице Орлових, а Анастасија је одлучила за себе: „Ако је Господ одредио да Поља живи код нас, ја ћу се бринути о њој до смрти“.

Оно што је блажена Пелагија предсказала Анастасији, то се и догодило. Родила је много деце – укупно једанаесторо. Од њих су четворо умрли у раном узрасту, а седморо су преживели.

Пољушка је за њих била и кума и молитвеница, и васпитачица. Породица Орлових је за њу постала као своја, а деца су је поштовала као рођену баку.

И што је главно, Орлови су за себе добили молитвеницу, заступницу пред Богом. Заиста се обистинило да су, указавши гостопримство блаженој Пелагији, они примили у свој дом анђела.

Наравно, Пољушка Захаровска се молила и за сва своја многобројна духовна чада, као и за целу многострадалну Русију. Зато што је Пелагија од детињства проводила много времена у цркви, волела је да слуша молитве, псалмопојање и читање свешетних књига, Господ јој је подарио изузетно памћење. Кад би само неколико пута чула Јеванђеље, Псалтир или акатист, она би све запамтила и после тога је могла све да чита напамет.

Нарочито је волела да чита акатист светом Николају Чудотворцу и преподобном Серафиму Саровском. Са баћушком Серафимом, Пелагија је имала духовно општење. Она је некад у молитвама питала преподобног о нечему, и увек је од њега добијала одговор. Била је усрдна молитвеница. Устајала је рано и молила се до поднева. Али чешће се молила Богу у току ноћи. На месту где је чинила метаније, под се удубио, појавиле су се јамице на том месту.

Због своје вере, Пољушка је истрпела и гоњење и клевету. У народу су причали да је врачара и да делује бесовском силом. А обласне комунистичке новине су је називале варалицом.

Али истинито верујући људи су видели да је она изабраница Божија, и ишли су ка њој. Пољушка Захаровска је била позната по целом округу. Много људи јој је долазило, из најдаљих углова Рјазањске области, чак и из других области. Месне власти су то виделе и хтеле су да је затворе да би „прекинуле беспоредак и антисовјетска окупљања“. Једном је сеоски милиционер чак и привео и одвео у град Михајлов на испитивање. Али тамо им блажена Поља није говорила о себи већ о њима самима. Испричала им је њухову прошлост и садашњост и предсказала будућност. Толико су били поражени њеном прозорљивошћу да су је пустили да иде у миру.

Али милиционери су се мењали и привели су је још једанпут. Иако су је убрзо пустили, она је увек живела са мишљу да је могу у било ком тренутку одвести у затвор, што је за слепу и немоћну старицу било равно лаганој смрти. Због тога је Петар Орлов, кад би сазнао да је желе ухапсити, сакривао од милиције, а понекад је и одвозио на неко време у Москву, код сестре Теодоре.

Али, претрпевши клевету и гоњење, блажена Пелагија је сву своју наду положила на Господа по речима псалма: (Пс.36,6). Зато је Пољушка Захарова наставила да прима верујуће људе. Није могла да их остави без своје молитвене помоћи. Већина цркава су биле затворене, скоро сви свештеници у затворима. Православни народ је осиротео и многи су слабили у вери и падали у унијије. За такве је блажена Пелагија била права утеха: она их је крепила у вери, тешила у невољама и помагала у болестима.

А колико њих је она научила да се моле, колико њих је објаснила значење Литургије, вечерње службе, часова! Старица је проповедала Јеванђеље у оно време кад је сама реч „Бог“ била под забраном. Блажена Пелагија је била светилник вере у тами безбожја.

„Све је од Бога, и невоље и болести“, говорила је. „Ако Му се будете молили, ако будете живели побожно – Господ ће све уредити. А ако не будете, немате зашто да долазите код мене. Ја вам нисам ни чудотворка, ни гатара, ни нити врача!“. Зато, кад су јој долазили болесници за исцељење, она им је говорила да ће се помолити за њих, али да помоћ не долази од ње и да се, пре свега, терба уздати у Господа, у Пресвету Богородицу и у свете угоднике Божије.

Данас се штампа доста књига са указанем коме светом се у ком случају треба молити. А тада ничега није било али је блажена Пелагија по Божијем просвећењу знала коме се треба обратити са молитвом у овој или оној нужди. А какве су нужде имали сељаци-тежаци? Одувек су они молили од Бог опрошај грехова, здравље да би могли да врше свој тешки посао, добар род, изобиље плодова и мир у породици.

Ништа чудно они нису видели у томе да се помоле за здравље своје домаће стоке. Пољушка Захаровска је добро поимала те тежачке бриге и није одбијала да се помоли Богу и Његовој Пречистој Мајци. Болеснима је давала да пију свету воду и говорила да треба заказивати молебан за здравље и слала их у цркву, која је била отворена, да их помажу светим уљем, позивала их је на покајање и побожан живот.

Добродушна и меког срца, Пољушка Захаровска је строго разобличавала људске пороке и могла је чак и јако да изгрди некога због неког греха. Нарочито због абортуса. „Твоје дете се сада налази у небеској тамници, и кад ти умреш, он ће ослободити место за твоју душу“, говорила је она женама, које су учиниле абортус.

Строго се односила и према греху пијанства и сквернословља-псовања. Догађало се да деца, која су слушала старије да псују, почну и сама да псују. Пољушка се бринула за њих, жалила их, и кад су јој доводили такву децу, она се усрдно молила за њих, да се избаве од тог порока. И Господ је њиним молитвама избављао децу од сквернословља.

Поља се увек са љубављу односила према деци. Била је кума више десетина деце.

„Пољушка – она нам је свима кума“, говорили су они касније. А седморо деце Анастасије Орлове, Пелагија је волела нарочито, пазила их и васпитавала. Анастасија је радила у колхозу и често се дуго задржавала. „Нема везе, ја код куће имам своје очи“, говорила је она за слепу Пољу. Свој деци Орлових, блажена је предсказала ко ће шта бити касније у животу. По њеним молитвама обична сеоска деца су постали писмени, образовани људи – правници, економисти, лекари.

Видела је Пољушка и будућност друге деце. Кад јој је Евдокија Кедрова довела двогодишњег сина, Поља се узбудила, закрстила му главу и рекла јој: „Дуња, чувај га, добар је, биће архијереј“. Тако се и десило. Непознати дечак Вова из села Високог, порастао је, ступио у Тројице-Сергијеву лавру, замонашио се са именом Варнава и касније примио архијерејски чин и постао митрополит Чебоксарски и Чувашки. И други дечак, Семјон Зиновјев из села Бахмачејево, по предсказању блажене, примио је постриг са именом Јероним, постао архимандрит и био назначен за намесника Тројице-Сергијеве лавре. У часопису Московске Патријаршије из 1982.год. (9) писало је: „Семјон Зиновјев је до краја живота чувао у сећању поуке блажене Пелагије, која је још тада, у време његовог ипођаконства, говорила о монашком путу, који му предстоји“.

Пелагија се према свештенству односила са великим поштовањем, али је строго разобличавала оне, који нису били достојни свог чина, који су служили у Цркви „не ради Исуса, већ ради хлеба куса“. Човека који тако греши „чин неће спасти, већ ће се од њега тражити сто пута више“. Али како се зато Пољушка радовала кад је у некоме видела истинитог служитеља Цркве!

Треба рећи да су многи свештеници јако поштовали Пелагију Захаровску и ишли код ње за савет. Међу њима је познати старац, архимандрит Јован Крестјанкин. Осим тога, како сведочи Анатолиј Петрович Орлов, због милосрђа, служења људима без икакве награде и љубави према људима, Пелагију је приметио и тадашњи патријарх Московски, Алексије I и у знак тога јој је поклатио позлаћену чашу са натписом о дару. Тај дар се до данас чува као светиња у дому Орлових, код Анатолија Петровича.

Блажена старица је са љубављу примале све: и ревносне свештенике и маловерне мирјане, и образоване градске житеље, и сељаке из далеких села.

Није без разлога народ смислио песму која каже:

„Пољушка блажена, ти си све примала,

Иако без вида, видела си грехе.

И старог и младог љубављу си покривала,

Ниси им давала да тугују, унивају.“

Пелагија је и дању и ноћу примала оне, који су јој долазили, да их утеши. Хранила их, појила, понекад им давала да ноће код ње. У дом није пуштала само оне који су јој долазили „ради забаве“, „из интресовања“. Такве је она прозревала далеко пре него што би јој дошли до врата и пре тога би замолила Анастасију: „Иди брже, затвори врата јако. Ако неко куца, кажи да сам болесна и да ништа не могу и не умем да радим.“ Осим тога, прозорљива старица је знала да је прати совјетска власт, која је понекад нарочито слала људе да је изазову да прича о совјетском друштву. Али, Пелагија није говорила о томе. „Хајде, боље да мислимо о спасењу душе, да причамо о божанском“, говорила би она.

Будући пажљива у својим исказима, Пољушка је и друге упозоравала. Некима је чак говорила да Библију однесу у храм јер је знала да за држање свештених књига могу да их одведу у затвор. То се десило са мештанином села Захарово, Демином, кога су затворили због држања Библије.

Тако је живела Пољушка Захарова, упозоравајући људе на опасности и помажући им у житејским нуждама, по речи Светог Писма: „Уздај се у Господа и чини добро; живи на земљи и држи истину“ (Пс. 36,3).

Много болесника је блажена исцелила молитвама. Али, по Божијој вољи, разболела се и њена вољена духовна кћи, код које је живела – Анастасија Орлова. Пољушка је видела да је близу смрти, али није могла да јој отворено каже. Тешко је било на срцу старице. И почела је да непрестано чита Псалтир и Анастасија је и сама схватила због чега је то. Анастасија Орлова је умрла 3/16. маја 1963.г.

„За три године ћу отићи од вас. Умрећу у Москви а благодат ћу оставити у Захарову“ - тако је говорила својој духовној деци Пелагија Захарова. Тако се и десило. У јесен 1966.год., болесну и слабу, Пољушку је, на њену молбу, узела к себи у Москву, кћер Анастасијина – Нина Петровна Орлова. Она је тада имала, са мужем, собу у кући. „Ништа, ништа, имаћете и стан“, говорила јој је блажена старица. То се касније и десило.

Пелагија је осетила да јој се ближи крај и почела да се припрема за сусрет са Господом, причешћивала се и примала јелеосвећење. Ради тога је долазио свештеник из Рјазања, Виктор Шиповаљников, који је тада био старешина Борисо-Гљебског саборног храма. Недуго пре кончине ју је причешћивао и отац Авељ, исти онај, чије је рукоположење у јеромонаха она прозрела и пре него што је он сазнао за то.

Њена болест је била све јача и јача и на крају је престала да једе и пила је само воду, али лекара није звала. Њена духовна чада су осећала њену блиску кончину и неки од њих су се окупили око ње у тесној собици, ради последњег благослова. Чак и пред смрт, она је све примала, разговарала. Неко је остао и да ноћи код ње. Мирно су заспали. Пред јутро, око пет сати, чули су Евдокијин глас: „Ми спавамо, преспавали смо Пољу, отишла је од нас!“ Тако је тихо, као голубица, одлетела душа блажене Пелагије у небеске обитељи. То се десило 24.11./6.12.1966. године, као што је она и предсказала, три године после смрти њене вољене духовне кћери – Анастасије Орлове.

Сахранили су је, по њеној жељи, на родној рязанској земљи у селу Захарово. Кад су је довели у Рјазањ, огласила су се звона, толико је било поштовање према блаженој Пелагији Рязанској. Напољу је био велики мраз али без обзира на то, сабрало се велико мноштво људи да испрати блажену Пелагију. Међу њима је било и сељака и радника и интелигенције. Различити по друштвеном положају, они су били јединствени у својој жељи да последњи пут погледају своју затупницу пред Богом и да јој отпевају „Вјечнаја памјат“. Не треба ни говорити колико је било суза код народа, који је пратио на последњи пут своју молитвеницу.

Опевали су је у саборном Борисо-Гљебском саборном храму. Чин опела је вршио отац Виктор Шиповаљников. Сахранили су је у селу Захарово, поред гроба Анастасије Орлове. „Са Настјом, са Настјом ме положите да лежим“, више пута је говорила Пелагија, која је поштовала Анастасију као рођену кћи. Није случајно на гробу Пољушке Захарове написано: „Пелагија Александровна Орлова“, а у загради „Лобачева“.

После тога, трудом јеромонаха Саве (Вишњевског, сада покојног), сабрата Тројице-Сергијеве лавре, над њеним гробом је постављена и освећена капелица. У њој и сада гори неугасиво кандило и мноштво људи долази на место упокојења блажене Пелагије Захаровске.

Још за живота, она је говорила: „Долазите на мој гроб и све ми говорите. Иако нећу бити међу вама, ја ћу све чути и потрудићу се да вам помогнем“. Тако и јесте. Као и за живота, тако и после смрти блажена Пелагија Рязанска помаже свима, који јој долазе са вером у Бога. И у знак благодарности њој, у срцу се слажу стихови:

„Радуй се девице Пелагијо, скорбних утешитељко, заблуделих уразумитељко, болесних исцелитељко, радуй се ти, која духовним видом све видиш, радуй се блажена, Господ је с тобом!“.

СЕЋАЊА НА ПЕЛАГИЈУ ЗАХАРОВСКУ (РЈАЗАЊСКУ)

ПРОТОЋАКОН ПАВЛЕ ИВАНОВИЧ СМИРНОВ (Г. РЈАЗАЊ)

ПОЉУШКУ ТРЕБА ПОШТОВАТИ

Пелагија Захаровска је била блиска нашој породици. Поштовала је мог оца, који је био свештеник и волела је моју маму. Понекад је долазила код нас кући. Мене су представили Пољушки још са две године. Тата ми је говорио да је она света жена и да у молитви општи са Божијим угодницима. Касније сам се и сам уверио у то. Било је случаја кад је у мом присуству призивала светог Серафима Саровског.

Поља је јако поштовала и архијерејски и свештенички чин. Али истовремено, није свима благословила да примају свештени чин, трудила се да недостојне људе предупреди од његовог примања. Са своје стране, свештеници су такође поштовали блажену Пелагију Рјазањску, она је била позната чак и у Московској Патријаршији. По налогу самог патријарха Алексија I (Симанског), протојереј Николај Фјодорович Колчицки, који је руководио пословима Московске Патријаршије, више пута се сусретао са Пелагијом, кад је бивала у Москви.

А мноштво простог народа јој се обраћало за савет, она им је понекад откривала будућност. Кад је говорила, била је веома усредсређена. Блажена Пољушка је волела моју жену, Клаудију Васиљевну. Кад бисмо се срили, увек би ме питала: „Клаудија твоја, јел жива?“ А затим би почињала да је грди. Ако би блажена грдила неког, то би значило да ће се нешто лоше десити, значи чекај невоље или болести. И заиста, ускоро је моја жена оболела и морали су да је оперишу да би јој спасли живот. А мој брат, протојереј Јован (касније архиепископ Гљеб), имао је јако болесну жену Варвару. Једном смо кренули заједно код Пелагије, у село Ворони Виселки (данас Захарово) да питамо шта да радимо, како да је излечимо. Блажена нас је примила, али како је грдила мог брата. Чак јој је лице посивело. На тај начин, она као да га је припремала за долазеће невоље. Ускоро је попадија Варвава умрла...

Пољушка је била велика прозорљивица. Једном сам јој дошао са својим ујаком, ђаконом Сергијем. Кад је чула ко је дошао, обратила му се са речима: „А ти се све клатиш...“ и заиста, у то време, ђакон Сергије је прелазио у обновљенство.

Молитвама Пелагије Рјазањске, Господ је исцељивао многе од разних болести. Помогла је и мени. 1959. год. мени су оболеле гласне жице. Болест је била толико озбиљна да су ми лекари категорички препоручивали операцију. Ја сам се посаветовао са блаженом Пољушком, али она ми није благословила операцију, рекла је да ћу и тако да оздравим. И заиста, захваљујући московском свештенику о. Василију Серебрјаникову, који је био и лекар и сам је састављао лекове, ја сам се ускоро излечио. Несумњиво, у тој тешкој болести, помогле су ми молитве блажене Пољушке.

Онаје знала многе свете угоднике Божије. Знала је коме се за какву болест треба молити. Поштовала је како прослављене свете, тако и непрослављене. Код нас у Рјазању је био неки Вања Висоцки, јуродиви Христа ради. Њега су безбожници убили после револуције. И тако, једном сам служио парастос, читао сам списак имена. И на једном од њих је писало: „За упокојење блаженог Јована“. После парастоса сам питао жену, која ми је дала тај папирић: „Кажите, јесте ви записали Вању Висоцког?“ „Да, то је он“, одговорила је. „А зашто га

помињете“, питао сам. Жена ми је одговорила да јој се ћерка тешко разболела. Она се обратила за помоћ Пелагији Рјазањској и она јој је саветовала да помиње блаженог Јована, то јест Вању Висоцког. Она је почела да даје на парастосима његово име и ћерка јој се брзо поправила, а затим је и оздравила. Ето каква је изузетна прозорљивица била блажена Пелагија. Тешко ми је да је се сетим без суза... Пољушку треба поштовати, она је човек близак Богу.

АРХИМАНДРИТ АВЕЉ (МАКЕДОНОВ), Г. РЈАЗАЊ.

ВЕЛИКА ЈЕ ОНА БИЛА, ВЕЛИКА

Први пут сам чуо за Пољушку док сам био ђакон у рјазањској цркви у част иконе Мајке Божије „Свих жалосних радост“. Запамтио сам овакав случај: 1947.године, 11/24. јануара, владика је служио у нашем храму Литургију. Био је радни дан. (Владика је служио Литургију зато што је он на тај дан био хиротонисан у епископа). Он ми је рекао: „Спреми се ђаконе да служиш са мном“. И на тој Литургији ме неочекивано рукоположио за свештеника. А после Литургије, кад сам држао крст за целивање, дошле су ми неке жене и рекле: „Оче Авеље, је ли ко знао да ће вас данас рукополагати за свештеника?“.

„Не знам“, одговорио сам ја, „наравно, владика је раније назначио тај дан, али мени ништа нису рекли, ја ни сам нисам знао да ће ме рукополагати...“.

„А ми смо били у Захарову, код Пољушке, и она нам је рекла: „Идите у Рјазањ у Скорбјашенску цркву. Кад добијете од оца Авеља благослов, дођите код мене“. Испада да је она знала да ћете Ви бити свештеник?“.

На тај начин сам ја сазнао за Пољушку Захаровску. Кроз неко време су ме назначили да служим у храму светог Ђорђа, у селу Городише, Рибновског рејона. Једном сам ишао код неких људи да служим бденије за покој душе. У сусрет ми је ишла Ана Атанасјевна Фролова.

Рекао сам: „Добро вече Ана, Атанасјевна, куда идете?“

Она: „Идем Вама.“

„Мени? Шта се десило?“

„Пољушка ме замолила“.

„Пољушка, зашто?“

„Пољушка је сада у Рјазању. Поручила је нешто чудно: дошла је, сви Рјазанци су сазнали и скупило се много народа. А она каже: „Ево, сви су ми дошли, и блудници, и убице (мислила је на оне који су чинили абортусе). Само отац Авељ не долази. Ја бих хтела да он дође. Иди и кажи му да дође“.

Кад ми је Ана Атанасјевна тако рекла, мени су се ноге одсекле. У то време ја, наравно, нисам у себи видео никаквих порока. И одједном сам помислио: „Можда је њој нешто откривено, да ћу пасти у неки порок, можда ћу то доживети.“. Мислио сам: „Господе, боље да не доживим до тога, боље да раније умрем.“.

Ана Атанасјевна ме питала: „Дакле, доћи ћете?“.

„Да, доћи ћу“, рекао сам ја. А кад сам се спремао да идем, наговорио ме да иде са мном један мој познаник, богослов. Рекао сам му: „Наравно, идемо, биће веселије“. А он ми каже: „Питај је да ли ћу бити владика“. Одговорио сам му: „Ти знаш да ако јој Господ нешто открије, она ће и сама рећи. Није она нека гатара, да сазнајеш своју судбину код ње. Ја је ништа нећу питати“.

Дошли смо у Рјазањ. Нашли смо је. Било је пуно народа. Пољушки су рекли да је стигао отац Авељ. Рекла је свима да изађу. Мене су позвали у полу-подрумску просторију. Тамо су биле клупице. На једној клупици су седеле Пољушка и слепа Дуња (она је живела у Рјазању и добро сам је познавао). Дуња је ишла у сеоској одећи. Будући да је била слепа, могао сам отворено да посматрам њено лице. Она је била стара, али јој је лице било толико просветљено да сам мислио: „Господе, ево како су људи праведни. Та старица је као анђео“. Дуњушку сам знао добро јер су је стално доводили у цркву, а Пољушку сам тада видео први пут.

Рекла је: „Ко је то? А, отац Авељ је дошао“. Кажем: „Да“.

„Дођи, благослови ме“. Ја мислим: „Како ћу ја таквог човека благосиљати? Она је света, она треба мене да благослови“. А она ће: „Баћушка, баћушка, чекам. Дођи и благослови ме“.

Пришао сам и благословио је. „Седи“, рекла је и почела онако изокола: „Каква је црква у Городишу? А јел имате тамо тај и тај акатист?“ „Имамо.“ А ја за то време замишљам ормар у олтару, где су лежале књиге. Она као да је стајала код тог ормара и све видела. Набрајала је књиге оним редоследом како су стајале тамо. Али, мој сапутник је почео да ме гура: „Питај је!“ А ја га одгурујем. Да смо седели на једној клупици, могла је да осети да се гурамо. Али она је са Дуњом седела на другој клупици. Као да нас је видела, рекла је: „Шта то радите?“

Онда сам ја био принуђен да је питам: „Пољушка, он пита да ли ће бити архијереј“. Она се осмехнула али му није одговорила директно хоће ли бити или неће. Окренула се мени и рекла ми: „Кажи му да ће бити“, и опет се насмејала. А он се тада ободрио па пита: „А отац Авељ?“ А она му каже: „Отац Авељ ће бити виши.“

Треба рећи да ме мој сапутник одавно био саветовао да упишем богословију. Али ја сам му говорио да не могу да идем, не могу да не послушам владика – владика ми није благословио. И мој друг је решио да пита Пољушку: „Отац Авељ хоће да иде у богословију. Јел има твој благослов?“ Она је одједном престала да се осмехује: „Шта, зар је отац Авељ решио да не слуша? Шта му је Бог рекао кроз старца, то му и ја кажем – нема благослова!“ У то време ја ни од чега нисам боловао, а Пољушка се обраћа Дуњешки и каже јој: „Жао ми је оца Авеља, слабо му је срце“. Касније сам заиста боловао од срца.

На путу од Пољушке до куће, мој познаник се питао: „Не разумем, шта је рекла? Ја ћу, наравно, бити архијереј: учим у богословији. Али како ћеш ти: теби није рекла да учиш а бићеш изнад мене?“ Ја сам му у шали говорио: „Драги мој друже, то треба схватати другачије. Она није рекла да ћу бити митрополит или патријарх. Само је рекла да ћу бити изнад тебе. Али како то схватати? Рецимо да ћеш ти у аду стајати до главе а ја до појаса. Значи, бићу мало изнад тебе.“

Негде око '65.год. ишао сам у село Захарово, код Пољушке. Видео сам породицу Орлових, њихову децу. Они су је сви звали кумом и чак су били материјално обезбеђени због ње: њој су

људи долазили и доносили јој производе. А шта би она са њима? Она је све Орловим давала. Слушао сам да су били и такви случајеви, кад је Пољушка ноћу или рано ујутро, око пет сати, говорила: „Настја, настја, хајде, брже упали пећ, стави самовар, иду људи озебли, уморни.“ А она је устајала беспрекословно, не питајући ништа. Веровала јој је. Затим би заиста дошле неке побожне жене из Рјазања, пешке. Јер тад аутобуса није било. Она би их загрејала, напојила чајем. Али кад би јој долазили људи из радозналости, она би говорила: „Настја, затварај врата брже, ја ништа не знам, ја сам слепа старица, нисам гатара, ништа не схватам“.

Ако би ко ишао с чистом душом, она га је примала. Никад нити је рукама никог лечила, нити му је траве давала. Догађало се да те саслуша и каже: „Треба да се покајеш за грехе. Ти страдаш због грехова.“ Или: „Иди одслужи молебен са освећењем воде том и том свецу и покропи дом“.

Сваког четвртка Страсне недеље, њу су довозили у Рјазањ, сваког Великог четвртка се причешћивала а у петак је примала јелеосвећење у Борисо-Гљебском манастиру.

Она је споља била неприметна. Растом мала, имала је лишце као испечену јабуку, али истовремено некако светлеће. Тешко је ходала. Знала је цео Псалтир напамет, није грешила ни у једној речи. Свих 20 катизми напамет. Наравно, то је дар Божији. Волела је да чита акатист светом Николи и светом Серафиму Саровском. Блиским људима, кад су је нешто питали, говорила је директно или би рекла: „Питаћу преподобног Серафима, како он каже.“ Велика је она била, велика.

Богољубивом читаоцу се предлаже и серија брошура о благодатној старици Пелагији Рјазањској, које су саставили многи људи, по сопственом сећању. Издање је објављено у алманаху „Вечни живот“ бр. 18 за 1996.год.

II ДЕО

УГОДНИЦА БОЖИЈА ПЕЛАГИЈА РЈАЗАЊСКА У УСПОМЕНАМА САВРЕМЕНИКА

ИЗ УСПОМЕНА ПЕТРА ГРИГОРЈЕВИЧА ГЛАЗУНОВА (Г. РЈАЗАЊ)

Како је лако било живети са њом

Већина свештенства се страшно боји таквих прозорљивих људи, као што је била Поља! Зато су се многи свештеници љутили због њених разобличавања и бежали од ње. А да су се само смирили, познали би како је лако било живети са њом! Јер она те на почетку изгрди-изгрди а после ти све унапред каже! Догађало се да ми каже: „Петја, да ли се љутиш“?

Ја јој кажем: „Поља, ти ме још више грди!“ Догађа се да ме свештеници осуђују и грде зато што понављам и преписујем Пољушкине речи. Ако некоме истина није потребна, шта да радиш? Јер и наш Спаситељ је кренуо против свештеника, облиचाвајући их, а они су само шкргутали зубима, говорила је Пелагија Рјазањска – њима се није свиђало то што је Он без њихове дозволе људима давао вид, васкрсавао их и остало...

По небеском телеграфу

Блажена Пелагија је више пута говорила: „Колико Бог има светих људи! Ви не можете ни да замислите! Они међусобно опште у Духу Светом“. И на тај начин ју је свети Серафим свих седамдесет две године обавештавао као по телеграфу. Једанпут је она у мом присуству разговарала са Серафимом Саровским. Она му каже: „Баћушка, где си био тако дуго?“ А он јој каже: „Једна породиља ме призивала у помоћ на порођају. Ја сам присуствовао на порођају. Био је тежак порођај па сам се задржао.“

О читању Псалама

Пољушка је знала цео Псалтир напамет, од корице до корице... То је био необична жена! Још у детињству, кад је имала 5-6 година, њу је посећивала једна добра монахиња и учила је да се моли. Долазила је и читала Пољушки псалме и молитве. Какво је само памћење Бог дао блаженој Пољушки! Најдуже псалме је памтила после трећег слушања напамет!

Кад ме Поља учила да читам Псалтир, она ми је објашњавала и смисао и назначење сваког изабраног псалма. Навешћу овде само неке од њих:

1. Псалам: да би издржао у испуњавању заповести Господњих, он је о блаженству праведника.

Да не бисмо примили печат антихристов, треба читати и молитву која се налази после 1. катизме: "Владыко Вседержителю, Непостижимо, начало света и преумная сило..."

2. Читати да би се избавио од вечне погибљи.

5. За задобијање љубави према молитви

15. Да би увек видео Господа

19. Ради припреме за долазак антихриста

20. Да би уразумио лукавог/злог човека

21. За добијање опроштаја тешких грехова, 18. и 20. митарство

26. Да би издржао и у духовној борби и у рату, као заштита од враџбина и при било ком другом искушењу. Ко га буде читао три пута дневно, њега ће Господ провести преко воде као по суху. И ићи ће међу врачаре као на тенку.

29. Да се не бојимо да пострадамо за Господа

33. Да би избегли жеђ и глад.

39. Да би испунили вољу Божију и имали пожртвованост

43. Да би у дому пребилава благодат Божија.

44. Да би увек видели Мајку Божију

45. Да би био непобедив то је химна победе над врагом

49. да се не би поколебао и да не би издао Господа. Чешће да чита духовништво да се не би преуносило.

63. Да не би примио печат антихриста. Такође, треба поставити велику свећу Кијево-Печерским светима, урадити 40 земних поклона са молитвом: Свети Кијево-Печерски угодници Божији, избавите ме од печата антихристова!

69. Да би достојно одбио нападе непријатеља.

78. Да би избавио хришћане од мучења и смрти.

83. Да би наследио Царство небеско.

90. Да би имао од Спаситеља власт да побеђујеш зло.

139. Да би имао и молитву и посао или пензију.

141. Да би био спреман на гоњења, на мучеништво.

Велика молитвеница

Прве недеље Великог поста, четврте и седме, блажена Пелагија скоро ништа није јела, само просфору и чашу свете воде на дан, то је било све. Поља је устајала у шест ујутро и одмах стајала на молитву. Како стане на колена код пећи са погнутом главом, одмах почне да се моли! Код ње је тамо била једна мала јама у поду, од колена. Касније, кад сам дошао код ње, стао сам код те пећи, где се она молила... Да ли ми верујете, да је то толико намољено место да одмах хоћеш да се молиш! После њене смрти су хтели да изравнају ту јамицу, али су попричали и договорили се да је не дирају. Тако је и остала „за успомену“.

Избављење од псовања

Догађа се да деца псују, пошто се наслушају псовања од одраслих! Јер су још мали, не разумеју! Понекад су такву покварену децу доводили код Поље. А она помази, помази по главици то дете и оно одмах престане да псује! Јер је Поља, молитвеница, моментално терала од човека бесове, одгонила их! Блажену Пољу су јако волели, јер је на њој била силна благодат!

Знам коме да се помолим

Велика угодница Божија Пелагија Рјазањска је говорила: „После моје смрти долазите на мој гроб и шта год да замолите, обавезно ће бити! Чак и ако треба да помогнем рођацима, донесите на мој гроб јаје, а ако буде пост, може хлеб или шећер, и ја ћу благословити. Затим све то освештано неизоставно дајте својим рођацима. А ја већ знам, коме се треба помолити! Помолићу се, и све ће бити!“

Биће архијереј!

Блажену Пелагију Рјазањску је јако блиско познавао садашњи архиепископ Варнава (Кедров), који је сада Чебоксарски и Чувашки. Јер он је био још сасвим мали а она му је већ предсказала да ће бити владика!

То је било овако: једном је тета Дуња дошла слепој Пољи са двогодишњим Вовом. А Пољушка се одмах прекрстила и рекла: „Дај да га благословим!“. И кад му је закрштавала главицу, рекла је: „Дуња, чувај га, биће добар дечак, биће архијереј!“ Још од тада су Волођу Кедрова почели

да поштују, иако је он био слинави дечачић. Тај први сусрет будућег владике Варнаве са блаженом Пољушком се десио тридесет и треће године...

Преподобни ће све устројити...

Кад је Владимир већ порастао, блажена Пелагија му је благословила да иде кдо преподобног Сергија да учи. Он је сумњао да ли ће га примити да учи у богословији, јер је имао само два разреда, а она му је рекла: „Примиће, примиће те, ја ћу наговорити преподобног и он ће све да устроји!“ О њему су тамо све време били јако добри одзиви... А какве је предивне митре правио! Најкомпликованији рад... касније је био ризничар у Тројице-Сергијевој лаври.

Баћушка светог живота

Архиепископ Варнава је имао рођеног ујака – протојереја Петра Смирнова из села Бахмачево, за кога је блажена Пелагија говорила: „Отац Петар је баћушка светог живота!“ Она нам је говорила да је он био прозорљив и да је добио од Господа златни венац! Протојереја Петра је Пољушка јако волела... Молитвама Поље и његовог ујака светог живота је и живот владике Варнаве текао складно.

Свештенство није за сваког!

Он је примио архијерејство десет година после смрти блажене Пољушке. Она се увек јако молила за њега и зато му је Господ дао и кротост и смирење. Између осталог, њему је одмах дала свој благослов, а многим није благосиљала да иду у свештенство. Некима је отворено говорила: „Ти се тамо нећеш спасти!“

Изобличавање Образа Божијег

Некако смо у разговору са блаженом Пелагијом дошли до тога да женски пол воли да се улепшава и украшава. Пољушка је отворено рекла да је то грех пред Богом.

А од њених последњих речи ја сам се чак ужаснуо, али сам се уплашио да подробније испитујем. Слепа Поља је рекла: „Ускоро ће то украшавање довести до тога да ће жене бити подобне бесовима! Наступа предантихристово време, кад ће се народ коначно лишити тог разума, без којег је немогуће спасти душу. Наступа време изобличавања образа Божијег! И опет кажем – то је кривица свештенства које ћути! Јер ако си постао свештеник, значи да сам узимаш на себе сву одговорност за морал твог народа и даћеш одговор пред Богом за погибел људских душа!“

Наши небески покровитељи

Само у Православној цркви је сачувано правилно поштовање Светих. Они, налазећи се ближе Богу, доносе до њега наше молитве и просбе. Блажена девица Пелагија нам је често говорила и објашњавала којим се угодницима Божијим и у каквим случајевима, треба обраћати:

За задобијање чврстине и непоколебивости у вери: Пророку Амосу, пророку Данилу, апостолу Павлу.

За ограђивање имања од крађе: Светом Јовану Воину

За избављење од заражења крви: мученику Смарагду Римском

За задобијање љубави, смирења и срдачне тишине: преп. Серафиму Саровском

За правилно руковођење пастве: св Григорију Богослову.

За помоћ на порођају: Мајци Божијој у част Њене иконе „Фјодоровска“.

За налажење посла: светим мученицима Борису и Гљебу.

За задобијање љубави према молитви: светитељу Инокентију Иркутском.

За излечење болесних ногу: мученику Трифуну, преп. Симеону Столпнику, преп. Серафиму Саровском.

За разорење планова лукавих људи: пророку Мојсију, светом Јовану Златоустом.

За исцељење рака и тумора: праведном Никодиму, преп. Макрини.

За избављење од вечног огња: св. Порфирију из Газе (Газком).

За налажење крова над главом: Мајци Божијој у част Њене иконе „Нерушима стена“, Цару пророку Давиду, дванаесторици браће - грчким градитељима храма у ближним пећинама Кијевске лавре.

За исцељење од болести груди и стомака: апостолу Јовану Богослову.

За даровање бестрашности, против страха од смрти: мученику Бонифацију.

За умекшање ожесточеног срца: Цару и пророку Давиду.

За исцељење хемороида: мученици Аниси.

За довољно потрепштина за живот: Мајци Божијој у част иконе „Споритељница хлеба“, пророку Илији, светом Николи Чудотворцу, светом Спиридону Тримитунтском, свештенотученику Харалампију.

За задобијање доброг односа према себи: Цару и пророку Давиду.

За избављење од људоједства (канибализма): Мајци Божијој у част иконе „Избавитељница“, архангелу Михаилу.

За исцељење од женских болести: преподобном Ипатију.

За даровање непрестане молитве: пророку Данилу.

За избављење од несрећа и туге: Мајци Божијој у част иконе „Избавитељница“.

За заштиту од насилног содомског оскврњења: мученици Агнији.

За исцељење болести очију: Мајци Божијој у част иконе „Казањска“, светом Никити Новгородском.

За обраћање као адвокату у тужбеним питањима: св. Николају Чудотворцу, преп. Серафиму Саровском.

За задобијање дара благодати и познања истине: Мајци Божијој у част иконе „Живоносни источник“.

За избављење од љутих гоњења антихриста и мримања његовог проклетог печата: Седам отрока Ефеских (акатист).

За исцељење од болести руку: Мајци Божијој у част иконе „Тројеручица“, преп. Јовану Дамаскину.

За опроштај тешких грехова: Спаситељу, Мајци Божијој у част иконе „Взискание погибших“, праведом Јосифу Обручнику.

За исцељење од разних болести: Мајци Божијој у част иконе „Целитељница“, архангелу Рафаилу, прав. Симеону Богопримцу, свешеномученику Панкратију.

За даровање деци љубави према родитељима: великомученику Пантелејмону.

За даровање поимања истине: пророку Јовану Крститељу.

За укрепљење верности Богу: пророцима Илији и Еноху, мученици Александри Римској.

За исцељење од епилепсије: мученицима Никити и Аникити.

За избављење непокајаних од огња вечног: светитељу Порфирију.

За избављење од глади и страха смрти: пророку Данилу.

За исцељење штитне жлезде: мученику Бонифацију.

За прелазак у други свет, ако је угодно Богу, човека који је неразуман (тешки нервозни болесник који лежи, неурачунљиви итд.) мученику Тимотеју и мученици Маври.

За избављење од болова у појасници (радикулита, бубрега итд.) преподобном Теодору Ћутљивом.

УГОДНИЦА БОЖИЈА ПЕЛАГИЈА РЈАЗАНСКА

ИЗ УСПОМЕНА БЛАЖЕНОГ ЈЕРОСХИМОНАХА САМПСОНА СИВЕРСА

Она ми је открила тајну плача

На питање: „Зашто сте је назвали старицом?“ – јеросхимонах Сампсон је одговорио: „Ја њу, Пелагију, поштујем као своју учитељицу. Она ме је научила да се молим. Тачније, Бог кроз њу. То је било у Спаском. Она је први пут пришла мени. И то њено просто обраћање Богу, то ме је поразило. Она је скинула са мене сву кожу. И кожа се показала тако танким, танким омотом. Бацила је у пећ и ништа није остало. Једном заувек. Чак и моја искуства на полицијским испитивањима, нису ми довољно открила тајну плача, а она ми је открила. Зато се ја према њој

односим са великим поштовањем. Она, наравно, то не зна. Уживам да гледам како се она моли, како предстоји Богу.“

Бог ју је послао да нас учи

„Молити се – то значи предстојати Богу, зар не? То значи разговарати са Богом. То је тако проста-проста душа, која спознаје сву своју греховност, сву своју ништавност, своју безсилност, сву своју одвратну прошлост и има жељу да буде нова, проклинући све старо. То одређење предстојања Богу – оно се управо тако изразило код те старице Пелагије, јако просто. Кад смо начели разговор о Исусовој молитви, она је то схватила на свој начин, истински, како јесте. „Помилуј ме“ – као светогорски схимонах Силуан. Силуаново поимање се поклопило са мојим, испало је потпуно исто. Пелагија је то потврдила. Баш та потврда ми је била потребна. И та мала Пелагија, она ми је постала учитељица. То су посланици Божији а не прости људи“.

Видео сам како сија

„Она има камену веру. Она је пример за све нас. Кад сам вршио јелеосвећење за њу, она је умирала, и ја сам се уверио у то. Видео сам сијање које је исходило из ње, док сам читао седму молитву, кад сам завршио Јеванђеље. Она се смејала кад сам је причестио. Имала је дечији смех. Нама је то несхватљиво, то је била дечија радост. За нас, погружене у страсти, то је несхватљиво“.

Цитат по књизи: "Старац Јеросхимонах Сампсон. Беседе и поуке", т. 2, Москва, 1995 г. С. 37-38.

ПО УСПОМЕНАМА ПРОТОЂАКОНА ПАВЛА ИВАНОВИЧА СМИРНОВА (Г. РЈАЗАЊ)

Човек близак Богу

Осећам се као велики грешник! Цео свој живот сам служио у Борисо-Гљебском храму. Пореклом сам из вишевековног свештеничког рода. Тешко ми је да говорим о блаженој Пољушки без суза. У мом животу никог светијег од Поље никог није било! Пољушку треба поштовати и бити пажљив према њој! Јер она је била толико свет човек, толико је била блиска Богу! Она је директно разговарала са светим угодницима Божијим, нарочито са Преподобним Серафимом Саровским. Она је била прозорљива, иако слепорођена.

По савету Преподобног

Тата ми је говорио да блажена Пелагија разговара са светим угодницима Божијим. Касније сам често ишао код ње и у мом присуству је три пута разговарала са угодницима Божијим. Једном сам са супругом отишао код ње са питањем. Радило се о томе да су хтели да ме пошаљу у Либан. Она се одмах посаветовала са преподобним Серафимом и није ми дала благослов. Иако сам много пута летео авионом, тај пут ми је блажена Поља рекла: „Ако узлетиш, умрећеш у авиону!“ И ја нисам отишао јер сам знао из неколико примера да, ако је она тако рекла, тако ће и бити. У то време су у Патријаршији јако пазили на оно што она прича, слушали су је. И одлука о мом премештају је отказана.

Код Блажене за благослов

Протопрезвитер Московске патријаршије, Николај Фјодорович Колчицки, такође је јако поштовао блажену Пелагију Рјазањску. По налогу патријарха Алексија Симанског, он ју је више пута посећивао у Москви, да би добио од ње благослов. У престоници су многи знали Пољушку, и поштовали, и примали... Па и у Кијеву, и у Петрограду.

Једном ме је владика Николај, који је био код нас скоро петнаест година, замолио: „Иди питај Пољу хоћу ли још поживети или ћу скоро умрети?“ Наш владика је хтео да га сахране у Рјазању, али се десило онако како је Поља предсказала. Послали су га у друго место, где је и умро.

Садашњи патријарх Алексије, на путу за Рјазањ, свратио је у Летово да би одслужио парастос на гробу мог брата – владике Гљеба. Он и мене добро познаје... О његовом односу према мени може се сазнати из његових писама мени. Скоро све старије владике ме добро знају и шаљу ми своје честитке о празницима. Нећу скривати да од њих многи поштују и блажену Пољушку!

Под духовним руководством

Неки млади свештеници, који Пољу нису ни познавали, се смућују кад сазнају да је она поучавала не само просте људе, већ и свештенство и монаштво. Да, многи свештеници су навикли да просто брбљају, а ништа не разумеју! А да би некога поучавао као што је блажена Пелагија поучавала, треба знати!

Ја сам под духовним руководством свете Пелагије Рјазањске служио у саборном храму преко педесет година. А сад говорим свима да је Поља тако високо поштовала и архијерејски и свештенички чин, да се трудила да недостојне уклони од његовог примања. А достојне људе, напротив, благосиљала је да примају чин.

Чудесна исцелења од рака

Блажена Пелагија је исцељивала људе од било које болести и недуга. Неколико пута сам је видео како је то радила: закрсти-закрсти траву мајку-маћеху и разда болеснима – неком за срце, неком за бубреге, а неком за плућа.

ИЗ УСПОМЕНА ПЕТРА ГРИГОРЈЕВИЧА ГЛАЗУНОВА (Г. РЈАЗАЊ).

Рођење блажене Пољушке

Блажена Пелагија се родила у селу Појарково Михајловског рејона Рјазањске области 1890.године. Била је слепа од рођења и већ са три године јој је Господ дао дар прозорљивости. Много људи је од прозорљиве Пелагије добило поуке и упозорења, а ја ћу овде изнети само један мали део. Она је умрла 1966. године, велика подвижница, блажена праведница и молитвеница.

Прозорљива Пелагија је давала одговор одмах на било које питање; али ако је питање било сложеније, она се молила целу ноћ – разговарала је са преподобним Серафимом Саровским и онда је давала савет како да се поступи без грешке.

Велика молитвеница

Блажена Пелагија је била велика молитвеница и испосница. Слепа од рођења, никад није јела месо, а прве, четврте и седме недеље Великог поста, уопште није јела, осим просфоре и једне чаше свете воде на дан.

Пелагија се молила много, по неколико сати ујутро, у току дана, увече и ноћу. Од раног детињства до 75. године, она је непроменљиво радила 12-14 поклона у минути. Блажена Пелагија се молила лепо, сабрано, пажљиво, равномерно, као тег у часовнику, много се молила на коленима. Много акатиста је знала напамет, знала је силу и значење Крста.

Блажена Пелагија је радила по десет хиљада поклона за 14 сати молитве дневно. Тешко је замислити колико је снаге потребно за један дан молитве. А за седам дана?! Она је изгледала као добар хлепчић, најбољи, од најбољег брашна.

Родио се захваљујући Пољушки

Једном се моја мама разболела и решила да посети прозорљиву Пелагију. Кад је дошла, блажена Пелагија је сусрела нарочито дружељубиво. Она је већ знала да је моја мама била трудна са мном али је знала и њену тајну мисао – хтела је да учини абортус, и она је одговорила од тога.

Прозорљива Поља, како су је звали, ме је много пута спасавала од сигурне смрти. И тај пут ми је Господ кроз Своју угодницу спасао живот. Сама Поља ми је причала о томе после много година. Кад сам ја добио сина, хтео сам да га назовем у част мог оца – Петра, и решио сам да идем код ње да се посаветујем са њом. Кад сам јој рекао да сам добио сина, и да хоћу да га назовем Петар, била је јако задовољна. И почела је да ми прича да је моја мајка хтела да абортира али јој је она рекла да не сме то да чини! Рекла јој је да ће дечак бити добар и да ће му она бити кума, а кад он добије сина, и њему у бити кума! И све се тако и збило!

Честа гошћа

Кад је после мог рођења мама ишла код Поље, она је одмах питала: како је њен кумић и говорила мами да ме чува и нарочито да пази на мене! И тако смо ми сложено живели. Пелагија је често долазила код нас у госте. Волела је моју маму због њеног подвига. Мама је била тако блиска и отворена са њом у свему! Кад је блажена Поља била код нас у гостима, долазило нам је много народа да би попричали и посаветовали се са њом. Питања и одговора је било много; ја их се сећам али не могу све да испричам. Овде ћу испричати само оно што је суштински важно.

Мајка Божија је избавила од огња

Пелагија је са дванаест година, иако је већ девет година имала дар прозорљивости, претрпела ђаволско искушење. Сатана је гурао у грех самоубиства, али је бик није ни пипнуо! Остала је жива.

Пелагија је причала да јој је пришла жена у монашкој одежди и одвела је са пута. То је била Царица небеска са иконе Покровског манастира у Кијеву. Игуманија Небесна је узела Пелагију за руку, довела је до амбара, посадила је на клупицу и рекла јој: „Иди за мном!“ И одједном су се нашле на тако страшном месту, где је био океан огња! Богородица јој је трипут рекла: „Погледај свој грех“ И Поља, иако је била слепа, одмах је видела цео пакао! Тешко га је

описати... Свети оци су говорили: „Као што се нацртани огањ разликује од правог, тако се и прави огањ разликује од геенског!“

Измолила душе из ада

Блажена Пелагија је била у аду. Како се потом цео живот молила Богу? И дан и ноћ... Мало ко је знао како је то велика била угодница Божија! Имала је од Господа дар непрекидне молитве и дар суза. Колико је грешника она омила тим сузама?! Колико је грешника она из ада измолила?! Такав подвиг је немогуће замислити! Блажена Пелагија је знала не само митарства – двадесет испита где ће свака душа после смрти давати одговоре за грехе, већ је и сама видела у аду како ће се управо и за какав нераскајани грех мучити човек. У разговорима сам много пута разговарао са њом о загробном животу: како тамо постоји свет, тешко је и замислити. Причала ми је Пелагија све подробно, страшно је било и слушати! Ја сам је пажљиво слушао и захваљујући њој, био сам јако пажљив у животу. Много сам је питао, питао сам је има ли у нашем роду некога коме је јако лоше на оном свету? Она ми је одговорила да има: моја даља рођака „Н“, која је живела са свекром!

Блажена Поља ми је говорила за кога од умрлих да се молим. За моју маму се она сама целу годину молила да би, како је рекла, мама прошла једно митарство! Ја сам нагађао: за абортус, иако га није учинила, али и намера се рачуна у грех.

Ти ћеш бити са мном!

Блажена Пелагија ме је научила да читам Псалтир и Каноне. А затим ми је благословила да за једну сиромашну жену препишем цео Псалтир. Ја сам се потрудио и за двадесет дана је цео био преписан. А по њеном благослову је било преписано шест Псалтира – јасно, лепо, као сунце! После преписивања Псалтира, Поља ми је рекла: ти ћеш бити са мном!

Предсказање насилне смрти

Прозорљива Пелагија ми је предсказивала каква ће бити моја смрт: Петре, или куме, дај ми руку. Имаш прсте? – Наравно да имам. Тада би она моје прсте једне руке, а затим и друге, и прсте ногу као замотавала и говорила да ће ми сваки прст сећи десет пута на десет делова! Али мени је тада све било тихо, спокојно...

- „Моја смрт ће бити насилна?“

- „Очигледно да ће бити насилна!“

Помагаћеш људима

Блажена Пелагија ми је дуго објашњавала значење разних псалама и многих молитава.

Једанпут смо били заједно цела три дана: она је само говорила, а ја сам писао о значењу сваког угодника Божијег, ко помаже за коју болест и много другог. Целу свеску сам написао!

Прозорљива Поља ми је рекла: много ћеш помагати људима. Ја сам сретао много болесних, и до их сада срећем, и свима помажем по тој свесци. Памтим њене речи и све испуњујем.

Упозорење за тешке грехе

Једном ми је подвижница Пелагија, по питању свадби на Велики Петак рекла да се за оне, који, са Божијим допуштењем, учествују у тим свадбама, не треба ни молити. И додала: „Ко се с тим не слаже, биће му то дупли грех пред Богом!“ Пелагија је говорила да се не треба молити ни за оне, који спаљују тела својих рођака, као ни за саме спаљене. Тешко целом том роду! Спаљивање тела – то није само грех, већ само служење сатани, због којег ће бити и ужасна мучења!

Предсказање о киповима (идолима)

Прозорљива Пелагија је предсказивала, још у оно време кад је Хрушчов затварао храмове, да ће у Русији доћи време у коме ће отворити све храмове. И код нас у Захарову ће отворити храм. Али тада ће храмови бити позориште за народ. Народ неће знати да се моли и људи ће стајати као кипови. Онај ко се мало моли, хладно, слабо, немарно, без страха Божијег, тај и јесте кип (идол).

Једном је на Велики четвртак било 2100 причасника. Свештеник је причестио све, али је Господ причестио само 38 људи. Закључите сами!

Страшно је светогрђе пред причешћем Светим Христовим Тајнама не чинити три земна поклона! Где су наставници? Нема их! Русија је пропала без земних поклона! У храму треба строго све држати пред Богом, имати страх, поштовање према светињама. Човек је рођен за рај а не за ад. У ад сваки иде због своје глупости. Примите к знању: од Рјазања до Михаила има седамдесет километара. У такву дубину иду душе у ад!

Не прилазите ни близу киоска!

У последња времена ће на сваког хришћанина бити по сто магова! О какво страдање! Прозорљива Пелагија је упозоравала: не прилазите близу киоска за новине и књиге! Колико се књига за врачање и гатање под руководством Јевреја штампа у целом свету?! Ускоро ће и код нас бити гомиле!

Због грехова – болести и смрт

У последња времена ће сав народ да буде болестан, каква ће бити смртност! А све зато што се народ неће крстити крстом! Болести од Бога неће бити! Прозорљива Пелагија је говорила да ће доћи време кад ће многи боловати од рака главе. Говорила је да без мараме жена не треба ни да иде, чак ни да спава! Та опака болест ће бити од ђавола.

А колико народа умире од рака, срца и других болести? Умираће и више, али само од врачања и магије. Она ми је рекла да ће пред антихристов долазак све болести бити од ђавола, у чије ће канџе пасти народ, који је престао да се крсти! Од Бога више смрти неће бити: убијаће или бесови или антихристове слуге. Цео свет руском народу жели зло и смрт, хоће да га истребе са лица земље свим средствима и начинима! То су речи слепе Пелагије.

О лењости свештеничких жена

Блажена Пелагија је јако грдила попадије зато што гурају свештенике да буду користољубиви – да зарађују више, као и због њихове лењости да изгледе своје женске грехе пред Богом! Грех лењости се истјава на петнаестом митарству: непокорност властима и мужу, ношење маски

или искажење образа Божијег на лицу (шминка), држање идола и паса у кући, разна гатања и врачања. Она је рекла да таквим попадијама предстоји страшно мучење! У аду имају нарочито место за такве попадије. Још је говорила да помада често садржи псећу маст. Ако је дом осветљен – усељава се Господ, али ако сте пустили пса у дом – благодат Светог Духа одлази! Ко држи псе у истој соби са иконама, тог не треба пуштати да се причести!

О духовном осиромашењу свештенства

Једном сам је питао: „Поља, кажи ми, има ли у свештенству прозорљивих?“ Одговорила ми је: „Скоро да и нема, и неће их ни бити!“ Ја сам се уплашио од њених речи, размишљајући о томе колико је код нас у земљи храмова, манастира! Ја у то никако нисам могао да поверујем... Тада сам још мислио да пошто се свештеници налазе у олтару, они су ближе Богу, они су сви Божији...

Није благословила да се прима чин

Још у младости сам хтео да постанем свештеник. Али прозорљива Поља ми није благословила да примим чин. Она ми је рекла да долази такво време, у коме ће бити немогуће да се одрже нити монашки, нити свештенички завети, и тада ће бити да ако те рукоположе – нећеш се спасти! Зато ми је Пелагија и рекла: „Држи се на десет врста од свештеника, тј. од чина! А сам се труди и моли се усрдно не само дању већ и ноћу. Ноћу у почетку по мало, а затим много. Ускоро ће печат!“ Послушао сам је. Сада имам породицу, децу, и у храму у граду Рјазању служим као олтарник.

О онима који се добро и лоше моле

Свети Тихон Задонски учи о пет видова молитве. То су: пламена молитва, врела молитва, топла, хладна и ледена. Сам закључи како се молиш?! Треба се молити овако: „Господе, прими моју молитву, не као молитву Ниле, већ као Атонија!“ Атоније је био онај јудејски свештеник, који је хтео да обори ковчег са телом Мајке Божије. Али анђео Господњи му је одсекао обе руке. Кад се Атоније помолио са покајањем Сину Божијем, оне су опет срасле на своје место.

Достојевски се молио као јеванђелски митар, са сузама. Догађало се да целу службу проведе на коленима, ни једном не устане. И није волео да га примећују... Узмите од њега пример! Многи монаси и монахиње су се у манастирима јако лоше молили. Нису држали монашке завете. Бог је дозволио да због лењости, због нечистог живота, монахиње буду насилно оскверњене од надзорника, а затим би после мученичке кончине одлазиле у ад! - говорила је блажена Пелагија Рјазањска.

Спасла свештенство од истребљења

Сви магови и врачаре ужасно мрзе православне свештенике. Један такав страشان вештац је био и Хрушчов, говорила је блажена Пелагија. Он је хтео да убије једну трећину становништва и зато је наредио да се уместо пшенице посеје коров из Америке, да би истрошио земљу! Хрушчов је обећао да ће побити сво свештенство, а последњег свештеника да ће показати на телевизији! Хришћани, ево вам велике тајне: води се беспштедна борба за потпуно уништење хришћанства!

Преподобни Серафим Саровски је рекао слепој Пелагији да се моли Богу и Мајци Божијој да обузда окрутност Хрушчова. И блажена Пелагија је узела подвиг на себе и преко три месеца – сто дана, се пламено молила да Господ уклони са престола тог самозванца! О, колико труда је она уложила у молитву: једна просфора и чаша свете воде дневно! И он је, неочекивано за многе, уклоњен са положаја. Господ је услишио њену молитву, свештенство је било спашено од истребљења и народ је добио олакшање. Ето шта значи молитва једног праведника пред Богом!

О антихристовом времену

Блажена Пелагија Рјазањска је много говорила о последњим временима. Биће велика невоља кад антихристове слуге буду лишавале верујући народ: хране, посла, пензије... Биће уздаси, плач и много другог... Многи ће умирати и остаће само јаки у вери, које ће Бог изабрати и они ће доживети до Његовог Другог доласка. Кад Господ дозволи антихристу да се јави, онда ће већина свештенства одмах да пређе у другу веру а за њима и народ! – говорила је блажена прозорљива Пелагија.

Антихрист ће принети на жртву многе народе, које ће сатана припремити за то, претворивши их у стоку која прежива! Данас је већ сваком човеку познат тај ђаволски изум. Ради тог малог времена, блажена Пелагија је рекла: да верни народ себи припреми мајске липове листове, они ће им бити уместо хране. Страшна ће глад бити, а липа није штетна. Преподоби Серафим је припремао траву снеток – њоме се хранио. Хране неће бити, воде неће бити, биће неизрецива врућина, уједи звери, на сваком кораку ће висити обешени људи... Треба се много молити да не доживимо до тих ужасних дана а нарочито треба читати акатист Седам отрока (младића) Ефеских.

Већина људи у свету ће због глади примити печат антихриста, мало их је који то неће пожелети. Тај печат заувек запечаћује оне који су га примили за благодат покајања тј. они никад неће моћи да се покају и поћи ће у ад! За оне, који буду примили печат, антихрист ће имати хране само за шест месеци и тада ће за њих почети велике муке, они ће почети да траже смрт, али је неће наћи! – говорила је слепа Пелагија Рјазањска.

Непријатељи Крста Христовог

Блажена Пелагија је говорила да ће руски народ гушити свим средствима! А "адвентистима" (крстоборцима - онима, који проповедају спасење без подвига, прим.прев.) – сатанској вери, отвориће широки пут! У нашој земљи ће бити толико самоубиства! Све је то још пред нама. Глад, а у глади – људождерство! Рат, а затим избор антихриста!

Уложите сав напор да нас Господ избави од содомског греха. Сатана ће дати наређење да се тим грехом нарочито посрамљује свештенство и монаштво! О том греху је Пелагија слепа много говорила, али ја тада нисам знао значење те речи. Он ће бити масовно распрострањен, то је мужелоство.

Антихристово учење ће се разликовати од православног Христовог учења само тиме што ће он одрицати искупитељни Крст! – упозоравала је угодница Божија Пелагија Рјазањска.

"Адвентисти" (крстоборци - они, који проповедају спасење без подвига, прим.прев.) су први непријатељи Крста Христовог! Много епархија се већ лишило епископства пред Богом зато што

владике не спречавају и не разобличавају непријатеље Крста! Много је звезда пало са неба, како је и предсказано у Откровењу (Апок. 6; 13) то јест, Црква се лишила многих архипастира пред Богом! Због тога ће Русију стићи страшне невоље, много ће градова уништити Сам Господ, иако ће и отворати све храмове.

Предсказање будућности

Прозорљива Пелагија је говорила да ће сво зло, које ће се накопити у Русији, очистити - Кинези. Она је горко плакала због Русије: „Шта ће бити, какве ће је невоље снаћи?“

- Шта ће бити са Москвом?

- У једном трену ће отићи под земљу!

- А шта са Петроградом?

- Тако ће се звати море!

- А Казањ?

- Море! – говорила је Пелагија о ономе што јој је било показано.

Виђење Лењинове душе

Анђео Господњи је известио велику подвижницу Пелагију о томе да ће јој се кроз шест сати јавити Лењинаова душа. Анђео је упозорио да је његов изглед такав да би свако, ко би га неочекивано видео – одмах умро од страха и ужаса! Она се шест часова пламено молила на коленима и радила поклоне да би је Господ укрепио и уклонио од ње неминућу смрт. Душа Уљанова је рекла Пелагији да јој је загушљиво и вруће и молила је за помоћ: „Само ти знаш све о мени, само ти ми можеш помоћи!“ Блажена Пелагија је одговорила да може да замоли Господа да га васкрсне на три дана да би он целом свету испричао шта је пакао и покајао се јавно за оно што је учинио. Тада би га Господ помиловао. Али он се само захихотао и рекао: „Не!“. Затим је ишчезао.

Казна Божија за враџбине

Шта ће све радити на руској земљи?! Каква нас невоља очекује?! Враџбине ће захватити целу Русију! – говорила је блажена Пелагија. Раније је Париз био сатанска јазбина! Оданде су нам довозили књиге по којима су врачали. Ето зашто су наши богаташи ишли тамо! После је Варшава била сатанска јазбина, свили су гнездо ближе Русији. Сад је Петроград постао сатанска јазбина! Толико су магија тамо натворили да ће пропасти и на том месту ће бити море! Како ће га назвати?... Казањ и други градови ће пропасти у недра земље! – говорила је праведна Пелагија прозорљива.

Предсказала мученички венац

Иако је Пелагија била слепа и није видела сунчеву светлост, она је видела божанску светлост, којој је стремила кроз молитве и светиње. Она је видела и истинске пастире, чијем ревносном служењу је садејствовала благодат Божија.

1936.год. је блажена Пелагија била код нас у гостима, и дошао је ђакон Симеон Иванович. Они су почели да разговарају, и говорили су дуго и о разним стварима. Отац Симеон јој је задао питање: „Каж ми Пелагија, да ли Господ чује моју молитву за време богослужења?“ Она се прекрстила и рекла му овако: „Док ти служиш, Господ не само да чује већ и сав Свој поглед усмерава на тебе!“ И прекрстивши се, додала је: „Припремај се да примиш награду – златни венац“.

И заиста, ускоро су оца Симеона Ивановича ухапсили и стрељали. Добио је обећани златни венац! Колика је васељена, колико има православних храмова али Господ љуби оне, који Га славе од чистог срца и од душе.

Сијање благодати свештенства

1950.год. ја сам био са њом у Москви, на богослужењу у Вознесенском храму са Иверском иконом Мајке Божије на Сокољникама. Тамо смо се и причестили и Пелагија слепа ми је рекла да је свештеник, који нас је причестио, сличан Господу, као сунце, сав сија у сунчаној светлости. Како је он достигао такву благодат? Значи, могуће је, само се треба више трудити и показивати народу пут Господњи!

Један од седам храмова

Блажена Пелагија је још у детињству ишла на поклоњење у Свето Тројице-Сергијеву лавру. На путу ка преподобном Сергију, она нам је испричала о храму у част Благовештења, да ће он постојати до краја времена. Тај храм се налази у граду Зарајск, у московској области. Њој је свише било откривено да ће на крају времена остати само седам храмова на белом свету, седам светилишта! Сам Господ ће их чувати до Свог Другог доласка! То јест они ће стајати тврдо у правој вери. А на другим местима ће тући људе тако да ће једва живи остајати! Тада ће бити нарочита суровост над верујућима, таква да чак ни Свети оци то нису могли да опишу! Тада и долазите у Зарајск. Остали храмови су: Дивјејево, Почајев, Кијево-печерска лавра... Нисам успео да запамтим све.

Измена вере у клиру

Незаинтересованост свештенства за окружење, равнодушност према ономе што се догађа и друге страшне ствари ми је говорила подвижница Пелагија о свештеницима. Ја сам од њених речи падао у ужас, чак сам се и спорио са њом! Али она ми је строго говорила: слушај и ћути, иначе ће ти бити грех и Господ ти неће опростити! Тада, кад ми је говорила, ја сам се јако плашио и слушао сам је. Све сам памтио. Много пута ми је понављала Божија угодница Пелагија:

- 1. Богати и свештеници су разапели Господа!**
- 2. Богати и свештеници су свргли Цара!**
- 3. Богати и свештеници ће нас привести антихристу!!!**

Сами закључите...

Пелагија је прорицала да народ ускоро неће знати како да се моли и неће се ни молити. Она је говорила да ће ускоро бити једна вера на свету и да ће наше свештенство за њу подизати и припремати храмове! Говорила је да ће архијереји дозволити „адвентистима“, који одбацују ад и одричу Животворни Крст (крстоборци - они, који проповедају спасење без подвига, прим.прев.), да проповедају код нас у храмовима! Ето какав ће циљ имати наше свештенство: да отворе све двери антихристу! Блажена Пелагија је говорила да је раније свештенство припремало народ за рај, а сада - за ад! Ни свештенство ни народ не знају како да се прекрсте! Све се смишљено ради! Већина свештенства нема разума, не воле ни Бога ни народ! Свештенство је све чинило да би се народ молио непажљиво, којекако, иако је сва сила у крсном знамењу!

Сила и значење Крсног Знамења

Знам један случај, кад је слепа Пелагија почела да се крсти и мало је скратила пут руке и није ставила руку на раме, већ јој је рука пала ниже. Сећам се добро како се кајала! Она је говорила да већина свештенства то не схвата и да ће зато и отићи у ад! Крст је символ победе над ђаволом! И не само то.

Блажена Пелагија је говорила да кад се правилно сложе прсти, из њих излази огањ! И ми кад стављамо на себе крсно знамење, онда благодатни огањ опаљује, освећује и очишћује наше тело. Крв, коју наше срце шаље, пролази кроз огњени крст и очишћује се од свега лошег и страшног – све изгори! Зато, што се ми боље крстимо, говорила је Пелагија, то је чистија крв, то је виши разум, то смо ближи Богу и тим пре наша молитва долази до Бога. У томе је значење Крста! А многи то не знају...

О млакости пастира

Свештеници дају пример народу – како живети без крсног знамења, говорила је блажена Пелагија. Самим тиме они предају народ сатани! А колико је тешких грехова у народу?! А они ћуте! Изузеци су реткост. Чак и духовне образовне установе припремају свештенике за ад! Реците, шта може бити страшније од тога?! Она ми је говорила да се богато свештенство увек оправдава без стида и савести, кад им она говори. Хоће из коже да искоче, само да кажу да ваљају. Данашње свештенство је врхунац, наша несрећа над несрећама, говорила је блажена Пелагија Рјазањска.

Шта очекује архијереје

Једном је Прасковја Семјоновна затекла свог рођака, преподобног Серафима Саровског, како плаче. И он је објаснио својој тетци зашто плаче. Његов одговор је штампан у трећем тому „Приручника свештенослужитеља“ (Москва, 1979. с 601-602).

„Господ ми је открио да ће доћи време кад ће се архијереји земље руске и друга духовна лица уклонити од чувања Православља у свој његовој чистоти и зато ће их гнев Божји поразити. Три дана сам ја стајао и молио Господа да их помилује и молио да боље мене, убогог, лиши Царства небеског, него да њих казни. Али Господ није хтео да услиши молбу преподобног Серафима и рекао је да их неће помиловати јер они уче учењима и заповестима људским а срца су им далеко од Мене!“ Колико има архијереја! Шта они мисле?! Како мисле да умру?! Шта их чека?! Вечни огањ?! То су речи блажене Пелагије, која је видела ад.

Знаци антихристовог доласка

Већина свештенства двадесет векова иде у огањ вечни и води са собом и народ! Ад је већ пун! Сама Пелагија је била у аду. То је океан огња! Она је говорила да свако треба да има пред очима ту загробну слику, да не би пао у тај океан! Уочи доласка антихристовог, хришћани, због свештеника, неће схватати истинито Христово учење, говорила је блажена Пелагија. Она је говорила да ће у последње време повећати пензије и да ће то бити уочи доласка антихриста.

Лажни пастири су против Цара

Првосвештеници су уз помоћ земљопоседника свргли Цара! – говорила је Пелагија Рјазанска, и зато су их постигли: крв, мучење и смрт! Њихова загробна судбина је огањ вечни! Неправда, кажете? Правда, кажем вам! Свештенство је дуго секло грану на којој је седело и зато је, говорила је блажена Пелагија, велико мноштво свештенства претрпело страшна мучења, и без обзира на мученичку кончину, отишли су у ад! Јер они су ослобађали земни престо од Помазаника Божијег за антихриста! Закључите и сами! Учите један другог, називајте један другог, то су и речи апостола! (Сол: 5; 11, Јевр. 3; 11. 10; 25). А ви се бојите и уста да отворите! Говорила је блажена прозорљива Пелагија.

Пелагија Рјазанска је предсказивала: свештенство ће повести народ у ад! Они ће то морати да чине. Ишли би сами у ад, али би пожалили народ?! Већина свештенства жели да сазда нарочиту цркву по људском разуму, да не би славили Христа небеског! Светитељи (владике) не желе да прослављају законитог Цара! То и јесте одступање од одредби Светог Духа, које се неће опростити никада! Владике су саме скратиле своју заклетву, да не би служили Цару и да не би томе учили народ! Зар свештенство не зна да то не сме да се ради?! Знају, али намерно то раде! Предантихристово свештенство ће скоро сво погинути, и иде у огањ вечни!

Биће живот по Христу

Арију су се просула црева по молитви светитеља Атанасија Великог. То је био молитвеник пред Богом! А данашње свештенство, од малог до великог, просто чека антихриста, да би погубили и себе и народ! – говорила је блажена Пелагија Рјазанска. Свештенство о себи мисли високо, али у какву они иду пропаст! А треба само да се смире и да почну да славе Цара небеског и Његове Помазанике и све ће стати на своје место а живот ће постати – мед и млеко.

Праведна Пелагија је говорила да Русија може да се спасе од антихриста, да је све у рукама патријарха и архијереја, али су они за безбожну власт! Замислите, говорила је Пелагија, колико смо ми имали свештеника за време Цара! Али они нису могли да нађу живот у Истини! Живот по Истини, по Христу, биће нађен после васкрсења из мртвих преподобног Серафима Саровског... Вешци, магови су убили нашег Цара-Баћушку и зграбили над нама власт. Они су под видом Немаца, Пољака, Руса, отели сво богатство Русије, да би побили православни народ, да би истребили Цркву.

О антихристовом печату

Кад умрем, родиће се антихрист! – говорила је угодница Божија Пелагија. Она је говорила да ће при његовом крунисању у Јерусалиму, Јевреји видети на његовим прстима канџе а не нокте. То ће одмах бити разглашено међу Јеврејима и многи од њих неће примити антихристов печат. Ко

не прими печат ући ће у Царство небеско и без других подвига. А ко прими – постаће демон у телу и више никада се неће покајати – ићи ће у вечни огањ!

Пророчанства о три Велика чуда

Биће три велика чуда:

Прво чудо – у Јерусалиму ће васкрснути из мртвих свети патријарх Енох и свети пророк Илија, три дана пошто их антихрист убије!

Друго чудо – у Тројице-Сергијевој лаври, после зацарења антихриста, васкрснуће преподобни Сергије. Устаће из раке, доћи ће, на очиглед свих, до Успенског храма и затим ће се вазнети на небо! Ту ће бити море суза! Тада већ у обитељи неће имати шта да се ради, неће бити благодати!

А треће чудо ће бити у Сарову. Господ ће васкрснути преподобног Серафима Саровског, који ће живети одређено време. Ко пожели - видеће га живог! О, колико ће тада бити чуда! – говорила је блажена Пелагија прозорљива. Ја сам јако пазио на њене речи, само сам слушао и ћутао, дивио се.

Блажена Пелагија је говорила да се мошти преподобног Серафима налазе у Москви, код једне благочестиве старице. Анђео Господњи, кад буде требало, рећи ће јој да се обрати првојерарху и да му каже да су код ње мошти преподобног Серафима. Те свете мошти ће пренети на раменима кроз Каширу по Волгоградском путу, кроз Михаилов у Тамбов, а отуда у Саров. У Сарову ће отац Серафим да васкрсне из мртвих!

У то време, кад буду носили његове мошти, народа ће бити велико мноштво и много ће се болесних исцелити! О његовом васкрсењу у Сарову ће објављивати и преко радија и преко телевизије и народа ће бити без броја! У то време ће из целог света долазити у Саров много странаца: и свештенство и просто радознали. Сви ће се уверити у васкрсење преподобног Серафима: да, истина је, то је онај старац, који је посветио себе Богу на тој земљи, у том месту! Такво ће бити то светско чудо! Из Сарова ће свети Серафим поћи у Дивјејево пешке. Њега ће пратити последњи Владар са царским свештенством и море народа... На путу за Дивјејево, преподобни Серафим ће учинити много чуда, и у Дивјејеву такође!

Он ће разобличавати свештенство за издају, проповедаће целом свету покајање – говорила је угодница Божија Пелагија. Серафим Саровски ће објаснити целу историју, све ће испричати и разобличаваће пастире као децу, показавће им како да се правилно крсте и много другог... Чак ће и Јевреји поверовати у баћушку Серафима, а кроз њега у Господа Исуса Христа! Замислите слику сунца, које сија целом свету!

Црква ће се очистити за победу

Пелагија Рјазањска је говорила да ће епископи Руске Православне Цркве одступити од истине православне вере и неће веровати у васкрсење Русије! Ради њиховог обличења, васкрснуће из мртвих преподобни Серафим Саровски. После толиких чудеса, ново свештенство ће имати преданост Господу т.ј. учиће народ да служи Цару-Баћушки свим срцем! – пророковала је прозорљива Пелагија. Јевреји, који не приме печат, ће издати сурове законе против магије, коју сада сами шире, и убијаће сами све магове до последњег.

Блажена Пелагија је предсказивала да ће се антихрист објавити из Америке и њему ће се поклонити цео свет осим Царске Православне цркве, која ће у почетку бити у Русији! А затим ће Господ дати Своме малом стаду победу над антихристом и његовим царством.

„Крст је власт Царева – њиме ћеш победити“ (Светилен крсту).

Света блажена Пелагијо, моли Бога за нас грешне!

ЖИТИЈЕ БЛАЖЕНЕ ПЕЛАГИЈЕ РЈАЗАЊСКЕ ПО СЕЋАЊУ

ПЕТРА ГРИГОРЈЕВИЧА ГЛАЗУНОВА (Г. РЈАЗАЊ).

Од рођења у невољама

Блажена Пелагија се родила 1890. год. у селу Појарково Михајловског рејона Рјазањске области. Једном је њена мајка Наталија оболела од маларије и лекар јој је преписао кинин. Али он није знао да је трудна. А кад је видео да је трудна, он се уплашио и рекао јој да није смела да пије кинин, и да због тога дете може да има неки недостатак! Тако се и десило, Наталија је родила девојчицу без зеница, потпуно слепу. Крстили су је са именом Пелагија, она им је била четврто дете.

Александар, Пољин отац, је по карактеру био сличан оцу великомученице Варваре: волео је да се опија, а кад се напије он је био јако лош, свађао се и правио скандале! А деца су од страха бежала на улицу, без одеће и обуће, и тамо дуго стајала на мразу и на снегу... А Наталија је била кротка и смирена жена, ћутљива и трпељива, уопште – добра. Деце је народила доста и требало их је хранити! Живот је тада уопште био тежак.

Духовни вид

Од самог рођења до три године, Поља је јако и често плакала. А са три године је повикала: „Видим светлост!“ Сви – и родитељи и брат и две сестре – били су у недоумици: „Какву светлост види, кад нема зенице?“ После тога Поља више није плакала. Али су зато људи приметили да је мала, слепа девојчица почела да говори такве премудре речи, као одрасла, чак је почела да предсказује оно што се касније збивало. Умни људи су одмах схватили да је то све од Бога.

Потпуно сама

Ускоро је умро Пелагијин отац а затим и мајка. Живот им је био ионако тежак, али сад је постао, да горе не можеш ни замислити! Брат и сестре су гонили Пољу да проси код људи. Бојали су су да ће им цео век бити на грбачи. Затим су се сви разбежали којекуде, и слепа Пољушка је остала сасвим сама! Ишла је тако по селима: Жокино, Насурово, Аљашево, просила и тешко живела. Нигде нико није хтео да је прими код себе. Какав је то страхан био призор!

Ђаволско искушење

После тога је блажена Пелагија остала у селу Ворони Виселки, код једне лоше жене, која је била врачара. Тамо су је звали „Мочалиха“. Она ју је примила. За Пољу је тада почело право мучеништво. „Мочалиха“ је хтела да је убије и зато се страшно иживљавала над њом. А после

тих мучења, Поља је ишла по целом округу и просила, да би се некако прехранила. У то време је блажена Пелагија претрпела силно ђаволско искушење: лукави ју је мислено гурао на самоубиство. Тада јој је било дванаест година.

Избављење од несреће

Тада су гонили стадо крава у село. Испред је ишао страшни, јаросни бик од седам година, коме је страшно било прићи и на коњу. Пољушка је седела на клупици код амбара, виделе су је жене из суседства. Али нико није видео како се она нашла наспред пута. Право на њу је ишао страшни, опасни бик... Жене су је угледале и окренуле главе од страха, да не гледају! Он ју је могао једним ударом разнети! Али бик је дошао, оњушио је и почео да јој лиже лице. Жене су потпуно обамрле и нису дуго могле да проговоре. Кад је бик отишао од Поље, само су рекле: „Она је света!“.

Богородичина посета

После тога, како је причала блажена Пелагија, њој је дошла жена у монашкој одећи и одвела је са пута. То је била Царица небеска. Мајка Божија је узела слепу Пољушку за руку, довела је до амбара, посадила је на клупицу и рекла јој: „Хајде за мном!“. И одједном су се нашле у океану огња! Богородица јој је трипут рекла: „Погледај – ово је твој грех!“ И додала: „Ево где се душе муче за тај грех“. Иако је Поља била слепа, она је одједном видела цео ад! После строгих укора, Царица небеска јој је рекла: „Ти си дужна да се молиш за цео свет!“.

Пуно помаже народу

Кад се моја мама упознала са Пелагијом, њој је тада било двадесет и четири године. Мама је била шест година млађа од ње. Блажена Пелагија је тада још живела код те „Мочалихе“ у данашњем Захарову – бившем Ворони Виселки. Још пре револуције, моја мама се удала и ускоро се разболела. Као девојка је цветала, али је одједном почела да се суши и да се мучи. Лекари су предузели све мере али здравља ниоткуда. Свекрва је онда мојој мајци рекла: „Иди у Ворони Виселки, тамо има слепа девојка, која јако помаже народу у невољама и болестима...“ И тако је мама отишла код Поље.

Одмах ју је нашла. Врата су била отворена и она је ушла у кућу. А Поља јој каже: „Улази Дуња, седи, да попричамо док нема домаћице код куће. Моја домаћица је врачара али ти се не бој. Теби она неће наудити.“ И тако су оне разговарале док није било домаћице и ту се у њима развила јака љубав за цео живот. Мама је рекла Пољи да страда од бола у доњем делу стомака и да зато једва иде на ногама. Блажена Пелагија се помолила и рекла јој: „Дуња, ускоро ћеш оздравити, ја ћу ти све рећи и објаснити“.

Долазићеш код мене

У току разговора, моја мама је приметила да је Пелагија имала ваши у коси. Поља је сама замолила: „Дуња, погледај ми главу...“ А косу је имала дугу, као реп у најбољег коња! Како је мајка погледала, а тамо све ваш до ваши! Та „Мочалиха“ је пустила ваши на њу. Тамо је све већ било разједено! Тад јој је мајка рекла: „Поља, дозволи ми да сутра дођем. Узећу чичковог уља, чешаљ, маказе и намазаћу ти“. Загрлиле су се и мама је осетила да је здрава и јака. „Дођи Дуња, биће ми драго!“ – рекла јој је Пелагија.

Ми смо тада још живели у селу Љаљино. Зато је моја мама замолила: „Помоли се Поља, да могу сутра да ти дођем, ноге ме јако боле...“ Слепа Поља јој је одговорила: „Помоли се, Дуња, и доћи ћеш сутра лако! И још, Евдокија, хоћу да ти кажем да ћеш од сад долазити код мене до саме смрти!“. После тих речи она је рекла годину кад ће моја мама умрети, предсказала јој колико ће живети. „И још ћу ти рећи да ће ускоро бити празник светитеља Василија Рјазањског и ти ћеш отићи код њега у Рјазањ, на богослужење. А ја ћу га замолити да те он коначно исцели“.

И тако се мама прилепила за блажену Пелагију. После тога је почела да често иде у госте код њих, са даровима: Пољушки стави под душек, а „Мочалихи“ на сто. Мој отац је тада служио у Кијеву, био тамо начелник магацина, и зато смо нешто и имали. У почетку је моја мајка ишла код Поље са невољама и проблемима, а затим је и она почела нама често да долази у госте.

Чудесно исцељење ногу

Мама је на празник светитеља пошла три дана раније, да би успела да дође. Била је јако слаба. Иако је могла да дође на коњу, Поља јој је рекла да иде пешке! Тако јој је и рекла: „Потруди се, Евдокија, потруди се!“ Дошла је у Рјазањ. У храму је била служба. Мама се од детињства усрдно молила. Мало пре причешћа јој је позлило: почело је да јој се врти у глави почела је да се тресе. Мама је сама причала: „Затим сам села и прекрстила се, како ми је одједном из уста искочила жаба! Видела сам како је одскакутала!“ Одједном је после тога мама дошла себи. Затим се причестила и никада више у животу није боловала ни од стомака ни од ногу!

После Литургије, мама је заказала благодарствени молебан светитељу Василију Рјазањском, увек га је помињала у својим молитвама. Кући се вратила за један дан. Такво је чудо тада свети Василија Рјазањски учинио по молитвама блажене следе Пелагије!

Почетак седелачког живота

Ускоро је мама отишла Пољи у великој радости, да би јој рекла какво јој се чудо десило! Јер Господ јој је тако укрепио веру. А блажена Пелагија је већ знала да јој иде Евдокија. Како је мама прешла праг, блажена Пелагија јој је рекла: „Уђи Дуња. Дошла си да ми испричаш о чуду“. Мама јој је све испричала, али је Поља Захаровска већ све знала!

Пољушка се после много молила да би мами све било добро. После познанства са Пољом, она је постала као старица по разуму. Мама их је снабдевала свим производима и зато блажена Пољушка више није просила и почела је да води седелачки живот. Поља ми је после сама говорила какву је кротост мама имала према њој, о њеној љубави...

По Пољушкиним молитвама

После приче о чудесном исцељењу, блажена Пелагија је објаснила мојој мами узрок саме болести: „Брат твог оца, Василије, ожењен је Маријом, а она је врачара. За време твоје свадбе, она ти је заврачала на смрт! А после твоје смрти, она је хтела да се подели са твојим родитељима да би узела њихов дом и земљу себи! Ето какву је замисао имала!“. Све је то блажена Пелагија подробно испричала мами: и како је све то радила и због чега све то. Тако је, молитвама следе Поље, моја мама била спашена од смрти!

Кад идеш, читај молитву!

Затим је мама често ишла код Поље, пазила је, хранила. Кад би ишла путем – 18 километара, а кроз шуму, пречицом – 15 километара. Догађало се да дође, поседи 2-3 сата и поприча са њом. Кад би се разболела, Поља би јој прочитала молитву и све би прошло. Враћала би се већ здрава.

Једном јој блажена Пелагија рече: „Дуња, пази, буди пажљива! Кад се будеш враћала у Љаљино, пут ће ти прећи Ефросинија (била је код нас, пет дворишта од нас таква врача), а ти читај „Свјати Боже, Свјати Крепки, Свјати Бесмертни, помилуј нас!“ и иди око ње“.

Тако је и било: мајка иде, а Ефросинија јој прелази пут, нарочито наводи враџбину! И ту се мајка сетила Пољушкиних речи да ће је срести. И тад је с молитвом заобишла ту Ефросинију. Како се она наљутила! Блажена Пелагија је унапред упозорила моју маму о томе да би она тачно знала ко јој квари здравље, да би поверовала у Божију силу.

Он је потребан Богу

Та врача је много народа мучила, због ње су многи умрли од рака. Она је и кравама одузимала млеко. И још горе... она је и мог млађег брата убила. Он је тада имао четири године, он је био 1934. годиште. Он је био наш седми дечак и ми смо по закону добијали за њега целу хиљаду рубаља. Та Ефросинија нам је завидила и „ухватила“ га је. Тако је слепа Пољуска мами рекла да је он трчао и да му је она прешла пут и заврчала на смрт! И стварно: кроз неко време, њему се на врату појавила отеклина. Прво су мислили да је шарлах а затим се показало да је то био рак! Онда је мама молила Пољу да се моли угодницима Божијим, али је блажена Пелагија рекла: „Не треба, Дуња! Он је рођен за Бога, он је потребан Богу. Зато што је Бог тако допустио, њега ће убити маг!“ Ускоро је мој брат умро...

За мага – златни венац

Већ после рата, кад сам разговарао са блаженом Пољом, ја сам је отворено питао: „Кумо, кажи ми, а шта ако неко убије мага?“ Она ми је одмах одговорила: „За мага – златан венац од Господа!“ Ја сам се узнемирио и мислим се: „То не може бити!“ Јер нисам без разлога то питао Пољу. Код нас је био неки Никитин – црни маг. Колико је људи од њега пострадало! Тако да сам размишљао да га убијем. Али сам затим одлучио да га ипак још не убијем. Ускоро је сам умро.

Разобличавање тајних магова

Једном се блажена Пелагија причешћивала у једном московском храму. Показало се да је један од свештеника био маг. Она га је тако страшно разобличила у присуству народа: „Свештеник а врача!“ Било је много сведока, јер је то био саборни храм. „Ако неко сам врача или гата, он ће најпре неизоставно порицати постојање магије и врачања“, говорила је. Она је објаснила да је то први знак и да то не сме да се заборавља! А други знак је да су најбољи специјалисти у разним магијама управо сами врачари и магови! Поља их је често разобличавала као непријатеље Божије.

Привешће народ антихристу!

Једном смо некако почели да разговарамо о свштенству. Ја сам је питао: „Поља, кажи ми, хоће ли се много свштенства спасти? Кума ми је одговорила: „Само поједини“. „Како то, због чега?“, питао сам ја. Тада ми је одговорила: „Запамти, кумче:

1. Богати и свештеници су распели Господа.
2. Богати и свештеници су свргли Цара.
3. Богати и свештеници ће привести народ антихристу!

Сам закључи. Зато већина свештенства и мрзи Цара, зато што ни Бога уопште не воли!“

Више пута сам слушао од ње ове страшне речи: „Наше свештенство ће још пре доласка антихриста тако да обмане народ, да ће већина поћи за њима у другу веру“.

Казна за издају

Слепа Пољушка је видела духовно стање сваког човека. Она је знала оно што нико није знао јер је непрестано општила са Божијим угодницима. Блажена Пелагија ме је благословила да предајем другим људима њене речи и упозорила ме да истина има много непријатеља и да се не бојим да пострадам за њу.

Поља ми је рекла просту истину: „Ко је од свештенства учествовао у свргавању Цара, и није се бунио против тога – од њега је отишла благодат свештенства! Бог ју је узео натраг... А затим су у Соловецким логорима тим издајницима хранили пацове! Кумче, ти не можеш то ни да замислиш! То је било допуштење Божије за свргавање Цара! Иако су тамо били и невини, које гладни пацови нису дирали...“

Духовна карактеристика свештенства

Блажена Пелагија Рјазањска је говорила о тешком стању нашег свештенства. Ја сам тада био још млад и мало тога сам схватао. Али Поља је сматрала да то треба знати и увек држати на уму.

„Многи свештеници се налазе у стању гордости, самомњења и самољубља! А све због тога што их око њих поштују људи... А у ствари, они су пред Богом нико и ништа. Отуда у свештенства и помрачење ума, зато што им сујета уништава сву благодат. Њих очекује велика невоља...“

Кад сам се спорио са њом о томе, она ми је строго рекла: „Слушај и ћути! Иначе ће ти бити грех и Господ ти неће опростити!“ Ја сам је се јако плашио и пажљиво је слушао.

Научила га да правилно исповеда

Блажену Пелагију Рјазањску је добро знао и старац и духовник Псково-Печерског манастира – архимандрит Јован Крестјанкин. У то време, он је служио као други свештеник у Летову. То је јако близу Захарова, где је живела блажена Поља. А настојатељ летовског храма тада је био познати протојереј, Иван Иванович Смирнов – будући владика Орловски и Брјански. Тако су их и звали: „два Ивана“. Блажена Пелагија је још онда рекла оцу Јовану Крестјанкину да у будуће помиње као праведног архиепископа Гљеба Смирнова.

Отац Јован Крестјанкин је често ишао код Поље, не ређе него отац Иван Смирнов, то сам сам видео. Они су се дружили. Понекад је помазивао освећеним уљем из бочице. Сам отац Јован је имао много невоља: шест година је био у затвору, монаси су га често нападали, и још нешто... Пољушка га је тешила.

Једном га је Пољушка јако грдила и напомињала му заборављене грехе. А он је горко плакао и јако јој благодарио. Она је скидала с његове душе грехове и уопште га учила да исповеда. Блажена Пелагија је оцу Јовану говорила: „Ти треба из човека као пумпа да извлачих грехе, као воду из извора!“ Архимандрит Јован и сада јако поштује Пољушку као велику угодницу Божију, као светог човека.

Живот ће бити добар

Много пута сам разговарао са блаженом Пелагијом о последњим временима и о антихристу и о крају света. Од детињства сам био радознао. И Пољушка, моја кума, ми је сатима одговарала на питања. Једном ми је рекла: „Антихрист ће доћи на власт и почеће гоњење на Православље. И тада ће Господ открити свога Цара у Русији. Он ће бити царског рода и биће силни заштитник наше вере! Запиши, Петја, на кратко време – на две године и осам месеци. Мноштво народа са целе земље ће се сабрати да служи том Цару. Он неће допустити антихристову власт у Русији и сам ће дати одговор Богу за душу сваког свог верног поданика. Кад нам Господ буде дао тог најумнијег човека, живот ће бити добар! Запиши ово на зиду и води рачуна о томе!“. Значи, ако је Пољушка рекла, мора бити да ће Цар и доћи!

О стварним потребама народа

Још је блажена Пелагија говорила: „Сваки дан наше свештенство на своју грбачу товари молитве за укрепљење власти народних изабраника и тиме испитују дуготрпљење Божије! Они не разумеју колико је народу потребна молитва за даровање Цара – Изабраника Божијег! Они не верују да је потребан Самодржавни покровитељ истините вере! За то ће свештенство дати одговор Богу!“ А мноштво народа се већ давно моли за свој повратак под власт хришћанског цара. Јер Спаситељ нам је обећао: „Све што са вером у молитви затражите, добићете“. (Мф, 21; 22).

Тамо нема путева спасења

Слепој Пољи су долазиле хиљаде људи са свих страна. А она је сваког сретала по имену, знала је ко јој долази. И у затвор су је водили да не би примала. Једном сам слушао како блажена Пелагија није благословила да се учи за учитеља. Рекла је: „Учитељ је таква професија, где је јако тешко спасти се! Тамо је само идеологија и нема никаквих путева спасења.“

На вотки врачају!

Догађало се да удовицама буде тешко и блажена Поља им је давала новац и говорила: „Ево вам тројка (рубаља, прим.пев.), купите црвеног вина, поседите мало и отпевајте коју песму“. Али вотку никоме није давала! „На вотки су многу греси, многе болести, многе невоље... А све зато што већина људи не уме и не може да користи вотку. На вотки су и раније врачали, и сада кваре народ! Има хиљаду примера! Без потребе је боље не пити. И без ње је много греха.“ Још је Пољушка тако говорила: „Ако неко умре у пијаном стању, целом његовом роду буде лоше! Још знајте да на вотки врачају а на црвеном вину не!“.

Задивићеш се!

Блажена Пелагија Рјазањска ми је једном рекла да ће у нашем роду шесторо људи добити од Господа златне венце. Тиме се, наравно, не треба хвалити, већ се треба трудити живети добро.

Без труда ништа нећеш добити, а и Господ ће помоћи! Једном ми је слепа Поља рекла: „Петја, куме, кад ја умрем, ти ћеш ми четрдесет дана читати Псалтир“. А ја сам јој отворено рекао: „Кумо, шта ми то благосиљаш?! Ја немам снаге за то!“ Али она ми је рекла: „Испунићеш, Петја, и задивићеш се! Господ ће ти помоћи.“ И заиста, све сам лако испунио. Једном је на заједничком разговору блажена Пелагија рекла: „Кад прође тридесет година од моје смрти, из мог гроба ће потећи источник живе воде и људи ће се ту исцељивати“.

Рајска заштита

Једном је дошла код мене тета Марта, која је била јако блиска са Пољушком. На Марту су нападе многе невоље, па је хтела да се посаветује са Пелагијом шта да ради. Блажена Поља јој је много помогла. Рекла јој је и објаснила да у њиховом селу живи нека жена – врачара. Једном је та врачара ишла из цркве и кад тета Марта није била код куће, она је самовољно ушла у њену кућу. Врата нису била затворена. Та жена јој је наврчала у четири угла куће и зато су несрећној Марти почеле такве невоље. Блажена Пелагија јој је рекла: „Марта, Господ ти је то дао, Господ ће ти и помоћи!“. Дала јој је земљу и рекла јој да сипа у кући у четири угла. И тек после тога се све средило. Слепа Пољуска је и другим људима говорила: „Узимајте земљу са мог гроба и стављајте у четири угла, да бисте имали рајску заштиту!“. Сада ја свима предајем те речи.

Марта свих страдалника

Једном је слепа Поља разговарала са нама, било нас је неколико људи, и испричала да је видела тета Марту у сну. Марта је тамо чувала рајску башту. Пољуска блажена јој је пришла и оне су се поклониле једна другој. Марта је питала: „Како си ушла овде?“ А Поља јој одговорила: „Па очигледно да сам била достојна, а ти?“ Марта јој каже: „И мени је архангел Гаврило рекао да сам достојна зато што сам много намучена“. Архангел Гаврило је сам увео у башту неописиве лепоте. Пољуска је питала Марту: „Дозволи ми да уберем јабуке“. Она јој је рекла: „Поља, само теби дозвољавам да убереш, и не више од три јабуке“. Блажена Пелагија се много обрадовала и оне су дуго разговарале о томе шта је то рај. Сви који живе на земљи не могу то ни да замисле: једна реч – Рај. Затим су се растале и Пољуска се пробудила.

Тај дан нам је дошла тета Марта. А Пелагија је пита: „Марта, где си била ове ноћи?“ Марта се прво збунила а затим је признала: „Поља, била сам у Рају, поставио ме Божији анђео да чувам рај... И дала сам ти у руке јабуке!“ А блажена Пелагија јој право каже: „Марта, после смрти ћеш бити чувар рајске баште. Ти си Марта свих страдалника у Рјазању!“ Све то је било показано тета Марти да би она проближила своју душу Богу. Због њеног великог смирења Господ јој је дао трпљење, дао јој је молитву ради тога да би је привукао у ту рајску обитељ. После тога је Марта поживела око годину дана, разболела се и умрла.

Сва благодат изветри

Пелагија је много говорила о разним људским пороцима. Отворено ми је говорила: „Ако жена живи без покрова на глави – то је идол! Жена не би требало ни да спава без мараме. Жена без покривене главе је слична пећи без поклопца: ма колико да ложиш, сва топлота брзо изветри... Ма колико да се жена моли без мараме, сва благодат излази, изветри!“ Пољуска је и раније укоревала неке жене: „Схватите! То је ђаво намислио да сече косу руском народу! А коса је за

паметну жену вреднија од свих блага на свету! Ако жена нема косу – значи да нема ни памети!“.

Ради спасења душе

Једном сам био у гостима код Пољушке у Захарову и био сам сведок следећег случаја. Блажена Пелагија је предсказала скори долазак протојереја Виктора код ње, али нас је упозорила: „Свештенство – то је нарочито тврдоглав народ. Они не схватају да тек кад ти постанеш добар, тада ће се и у твом храму правилно и добро молити. Ако се народ моли погано, то је право лице свештеника. Добра је пословица: какав поп – таква и парохија!“

Ускоро је заиста дошао отац Виктор, нешто је упитао и хтео да оде. Пољушка је матерински почела да га наговара да остане. Хтела је да му помогне да избегне велику невољу, која га је очекивала. „Остани са мном још мало да попричамо о спасењу душе. Кад се све договоримо, благословићу те и ти ћеш кренути кући“. Али баћушка се показао сујетан и без разума, упорно је понављао: „Идем“. А блажена Поља му је говорила: „Оче, ја знам кад ћеш ти поћи. Не жури, иначе ћеш дуго чекати на станици. А за то време ћемо се ми испричати.“ Међутим, он ипак није остао, отишао је. Три-четири сата је чекао на станици. А прозорљива Пелагија му је рекла кад је одлазио: „Оче Викторе, иако си свештеник, тиме се нећеш спасити, отићи ћеш у огањ вечни!“ Ви мислите да се уплашио? Није!

После његовог одласка, Поља нам је говорила: „Предантихристово свештенство ће скоро сво поћи у вечни огањ зато што је јако тврдоглаво и потпуно без разума! За њих се треба много молити!“ Нама је било страшно да то слушамо, али нико није могао да јој противречи.

Спасла мага од вечног огња

Једном је блаженој Пелагији дошао непознати мушкарац и почео да је моли за савет. Прво јој је објаснио да је он наследни врачар: „Ја кокошкама правим израслине на ногама... дајем посао бесовима да би преносили песак из канте у канту...“ А затим је почео да се жали Пољушки: „Поља, кажем ти да ја не магијам народ зато што се бојим Бога... али су ме зато што не испуњавам ђавоља наређења много пута тукли скоро до смрти! Код магова је сурова дисциплина: ако не извршиш наређење, убију те! Магови све сатанске тајне држе строго у тајности. И ако неко, ко далеко живи, говори о неком магу, тај маг то одмах сазнаје, ко говори и где. Бес му то саопштава и даје му задатак: да замагија тог човека ако може. Јако је тешко замагијати човека, који се на време крсти и усрдно се моли. Догађа се да магијаши годинама лове таквог човека, да га ухвате на своју магију!“ Затим јој је тај мушкарац много говорио о својој магији... А прозорљива Пољушка је већ знала да је он за то што је дошао код ње, осуђен на смрт, и дала му савет за његово спасење: „Ти, Никола, до Тројице немој ићи на њихова зборишта, а на Тројицу иди код њих!“

После тога смо сазнали да је тај Николај на Тројицу погинуо на чудан начин. Блажена Поља је рекла да су га бесови подигли на висину и бацили га, разбио се на смрт! Она је све то предвидела и помогла му да кроз мучеништво спасе душу од вечног огња, од ада.

Ускоро ће се појавити антихрист

Више пута, у току наших разговора са прозорљивом Пелагијом, дотицали смо се теме приближења времена појављивања самог антихриста. Једанпут је мојој рођеној сестри Надежди, блажена Поља рекла: „Запамти, кумо, да ћеш ти доживети до тог самог дана кад православним хришћанима неће дати хлеба!“ А моја сестра је седамнаесто годиште. То значи да ће се ускоро објавити антихрист и да се треба што више молити, нарочито ноћу, како је говорила слепа Поља.

Да би имали благодат

Како је Пелагија Рјазањска била велика молитвеница и исцелитељка, прозорљивица и наставница! Како је имала велику благодат! Пољушка је свима саветовала: после њене смрти треба ићи на њен гроб: „Како вам свима помажем за живота, тако ћу вам помагати и после смрти!“ А мени је говорила: „Петја, кад будеш на мом гробу, остани што можеш дуже и говори ми о свему и о свима“. Пре него што се дође на њен гроб, треба прочитати „Царју небесни“, „Трисвето“ и три пута „Достојно јест“. Затим треба доћи до гроба, запалити кандило, клекнути на колена и приклонивши главу, разговарати са њом као човек са човеком. На крају, треба прекрстити руке и рећи: „Блажена девице Пелагијо, благослови!“ Разговарајући са разним људима, слепа Пољушка је говорила: „Биће јако добро ако са мог гроба узмете мало земље и код куће проспете у четири угла“.

Она ме је упозоравала да ће земљу са њеног гроба разносити и зато ја свима саветујем да са собом понесу кесицу са песком и ставе на њен гроб. Док ви са Пољом будете разговарали, он ће се већ осветити! Песак нам треба зато да би у дому била благодат, мир и једнодушност, да деца слушају! Велико је дело бити на њеном гробу, где су њене свете мошти! Још је блажена Пелагија говорила да јој доносе и стављају разне прозивке ради освећења: комад хлеба – да би увек имали хлеба на столу, јаје или шећер – против било које болести, свињетину – да би се рађали прасићи.

Пољушка нам је објашњавала: „Што човек боље живи то је дужан да се боље моли, јер по Божијем закону, верујући народ треба да живи добро!“ Блажена Пољушка нас је молила да у молитвама спомињемо њену мајку Наталију. Говорила је: „Ко буде спомињао моју маму, он ће увек имати свега довољно.“

Биле су сведоци

Тета Настја Орлова, код које је живела блажена девица Пелагија, испричала ми је овај случај: Једном је ишла са Пољушком у Рјазањски храм Бориса и Гљеба, на Тројицу. После службе су кренуле ка Ирини Ивановној, код које су одселе. На улазу у ходник, код степеница, тета Настја је одједном видела пред собом огромну голу задњицу: глава на поду а хаљина на леђима! Она је обамрла а Поља се зауставила поред. Кроз пет минута глава се одвојила од пода, тело се исправило, коса се спустила... Испоставило се да је то била домаћица – Ирина Ивановна! У таквом положају је стајала још пар минута и нешто мумлала за себе, а затим је ушла у стан.

После неколико минута тета Настја и слепа Пољушка су се спустиле степеницама и ушле код ње у собу, говорећи: „Срећан празник Свете Тројице!“ Али јој нису показале да су виделе све.

Благодат гони демоне

Касније је прозорљива Пелагија Рјазањска испричала подробно тета Настји шта се десило, то јест објаснила јој је значење тог прегипа. Рекла јој је овако: „На Тројицу и Духовдан, уочи празника, са Неба на земљу силази благодат Светог Духа. Та божанствена благодат јако притиска демоне. Тада се сва вражија сила спушта са неба и почиње да тражи где да се сакрије! Сви бесови почињу у журбано да се сакривају по нечистим местима – у блато, у мочваре, а главе спуштају у воду, у прљавштину, у септичке јаме, а задњице дижу у вис – у знак непокорства Богу!

Подражавање бесовима

Блажена Пелагија Захаровска је причала тета Настји о самој тој домаћици: „Та Ирина Ивановна није послушала забрану и почела је да се дружи са једном врачаром... Она јој је прво дала да чита дванаест молитава а затим јој је дала и враџбину! Зато је ђаво на Тројицу и распалио Ирину Ивановну и она је почела да подражава бесове, то јест да срами Господа срамним местом! За непослушност – ђавоиманост!

О тешком греху срамоте

У разговору са женама, велика молитвеница Рјазањске земље, Пољушка Захаровска, често је разобличавала њихово лажно благочешће и помагала им да одбаце лоше навике. Блажена Поља је грдила оне жене које за време молитве клекну на колена, ставе руке на под, главу на руке, а задњицу дигну у вис! И остану у таквом положају.

На Тројицу у свим храмовима читају коленопреклоне молитве. Колико жена по целој Русији клече са задњицом дигнутом у вис и сраме попут бесова и врача свемога! Блажена Пелагија Рјазањска је упозоравала све који се моле тако да је то тежак грех пред Богом! А свештеници ћуте и „не таласају“... Грех срамоте на Небо ће се откривати у нераскајаним душама на петнаестом митарству.

Учила нас је да се молимо Богу

Пољушка Захаровска је не само била велика испосница и молитвеница, већ је и људе учила разним молитвама. Ни пре рата ни после рата није било могуће наћи молитвеник. А морали смо да се молимо! Сама блажена Пелагија ја знала све молитве напамет – и каноне и акатисте и Псалтир... Она је учила народ молтвама у разним случајевима живота, углавном писмене људе. Ја сам такође молио слепо Пољу да ме научи разним молиитвама, и сад ћу навести нека њена упутства.

Да бисмо знали истину у животу, треба чешће понављати речи апостола Павла: „Господе, шта ћу да чиним?“ (Д.А. 9:6)

Да бисмо имали покајничко настројење, нарочито пре исповести, треба читати молитву митара: „Боже милостив буди мени грешноме“ (Лк. 18; 13).

Против маловерја, нарочито пре Причешћа, треба за себе читати молитву апостола Томе, који је први на земљи исповедио да је Исус Христос Бог у телу: „Господ мој и Бог мој!“ (Ин. 20; 28).

Кад се појављује страх, треба ограђивати себе молитвом: „Сило небеска, избави ме од силе вражије!“

У Откровењу апостола Јована Богослова, говори се да за време антихриста неће бити смрти (Апок. 9; 6). Кад се то деси, велике ће бити ове речи: „Господе, не лиши ме смрти!“

Да бисмо имали ум Христов, сваки раб Божији треба чешће да твори ову молитву: „Дај ми, сине, срце твоје!“

Да не бисмо умрли изненадном смрћу, без Јелеосвећења и Причешћа, треба да творимо ову молитву: „Господе, избави ме од изненадне смрти! Господе, не лиши ме тродневног покајања!“

За време кађења у храму или кући, треба читати за себе молитву: „Душе Свети сиђи на мене и сило Свевишњега осени ме!“

Да бисмо имали заштиту од злих духова и врачара, треба непрестано понављати молитву: „Јако с нами Бог!“

Блажена Пелагија је учила прост народ да се моли кратким и молитвеним просбама, које одговарају потребама човека.

Још пре рата ми је слепа Пољушка помогла да саставим молитвено правило слично дванаест јутарњих и вечерњих молитава св. Јована Златоустог. У свакој прозби породични људи могу после речи „ме“ да додају „са сродницима“:

„Господе, избави ме вечног огња“.

„Господе, запиши ме у књигу живота“.

„Господе, не лиши ме раја“.

„Господе, научи ме да Те славим“.

„Господе, утврди ме у правој вери“.

„Господе, умножи ми веру“.

„Господе, пошаљи ми дар Светог Духа“

„Господе, научи ме да се усрдно молим“

„Господе, сабери мој расејани ум“

„Господе, научи ме да се истинито кајем“

„Господе, пошаљи ми благодат, премудрост и мир“

„Топлото Светог Духа, загреј ме“ (речи светог Серафима Саровског).

УГОДНИЦА БОЖИЈА ПЕЛАГИЈА РЈАЗАНСКА У УСПОМЕНАМА САВРЕМЕНИКА

СЕЋАЊА МАРИЈЕ АЛЕКСАНДРОВНЕ ДАВИДОВЕ (С. ЗАХАРОВО)

Васкрсао по њеним молитвама

Једном је Нина, Настјина ћерка дошла на лето, за распуст. А Петар, Пољин кумић, њен син, умро је ноћу, док су спавали! До јутра је већ био хладан... Али Поља га је измолила и извела! По њеним молитвама га је Господ оживео! Таквих људи више нема...

Лекари не помажу

Мени се појавио рак и Поља ми је рекла да закажем молебан преподобној матери Макрини. Та светица је двадесет година имала рак на грудима. Господ је исцелио. А сад преподобна Макрина моли Бога за друге. И ја, грешна, добила сам исцељење, као што је Пољушка и обећала. Она ми је рекла да ми лекари неће помоћи.

За абортус – у кипећу смолу!

Једном је Поља са Настјом отишла у Москву. Ја сам тада била трудна и нисам ималас ким да се посаветујем. Мислила сам да ћу поново изгубити дете! Отишла сам лекару да се посаветујем. Она ми каже: „Ви имате болесно срце и никако не смете да рађате! Пишите одмах абортним комисијама.“ Али они су ми рекли да неће да раде, плод је већ велик – три месеца! А ја, глупача, сам само хтела да одем оданде. И опет се вратила оној лекарки. А она ми каже: „Сама ћу да радим!“ И урадила је... А Поља се тад већ била вратила. И ја тек што сам отворила врата код ње, она ми каже: „Мања, урадила си?“ – „Урадила сам. Лекари су ми рекли да не смем да рађам“.

„Како су ти рекли да не смеш? Па ко те излечио прошли пут, јесу те они излечили или ја? Ја сам те излечила! Јесам ли ти говорила да ако будеш рађала – живећеш дуго, а ако будеш живела – људи ће ти завидети! И то је све, ниси требала да их слушаш! Прошли пут си изгубила дете јер су ти заврачали на смрт на порођају, а ја сам то поништила!“ Затим ми је Поља објаснила да постоје црне књиге, по којима вештице врачају и штете људима.

Догађало се да ми Поља каже: „Мања, не чини абортусе, кипећеш у смоли! Убијена деца се налазе у тами. И тек кад мајка умре и оде у ад, у смолу, онда та деца излазе на светлост!“

Од ње ништа нећеш сакрити

Десило се још једно искушење кад сам носила млађу ћерку – Нину. И одједном ми нечиста сила удари у главу: да урадим абортус, као што ми је комшиница саветовала. И идем код Поље, тек што сам ушла, а она одмах: „Мања, никако не смеш то да урадиш. Зар Нину, своју хранитељку, Нину?“ А ја јој кажем: „Поља, тешко ми је, колико их је већ...“ А она мени: „Како си до мене брзо дошла, тако ћеш брзо и родити... Нину од пет килограма! То ти је то!“

Такво време

Блажена Пољушка је много људи излечила, изгонила бесове молитвом, просто бесомучне лечила. Али она је лечила само оне тихе, а „дивље“ није хтела. „Зато што ће да вичу, а мене ће да ухапсе“, говорила је.

Једном је Поља говорила Настји: „Мене ће ускоро да воде...“

- „Па како Поља, зашто?“

- „Како зашто? Па такво је време!“

И како су је само одвели у затвор, она је почела напамет да чита акатисте и све остало. И тамо су јој рекли: „Нећемо те више држати ако не будеш више примала људе. Ако будеш, ухватићемо те и нећемо те пустити“. И зато је на неко време престала да прима људе. Последњи пут је била приведена 1939.год.

Предсказање рата

Блажена Пелагија је предсказала рат са Немачком много пре његовог почетка, чак је и дан знала! Говорила је: „Данас је почео рат“... Нико није веровао јер су нам то саопштили тек четвртог дана. Пољушка је говорила: „Немац ће доћи само до наше кућице а одавде ћемо га гонити!“ Тако је и било: задржали су се само један дан, како је и рекла Поља, и назад...

По њеним молитвама су престале саобраћајне несреће

Мештане Захарова су слали да скупљају делове храма у Попадино. Тад су правили и пут, асфалт за фарму пилића... И на том месту су сипали шљунак од срушеног храма! Колико је ту било саобраћајних несрећа, све на том месту! Како несрећа, тако неко умре! И дошао је тужилац и рекао нам: „Молим вас, старе жене, помолите се, на том месту се све време догађају хаварије!“ Замолио је и отишао. Неко му је рекао. И ми смо се обратиле Пољушки и погибије су престале.

Бог ће изабрати Цара

Блажена Пелагија је давно говорила да ће се власт мењати, да ће пред долазак антихриста бити реформе... Још је рекла да ће нестати комунисти! Што капиталиста, што комуниста, свако ће се за себе бринути... А за народ се само Цар брине. Бог ће га изабрати! А народ ће скоро сав, јер је данас скоро сав народ заврачан, изабрати себи антихриста! Тако ће бити! Једва ће се праведник спасти!

Преподобни јој је рекао да поживи још

Једном је Пољушка блажена разговарала са светим Серафимом о својој смрти. Он јој је рекао: „Поља, ти још поживи“. А она ће њему: „Баћушка, али од твојих овде нико није остао!“ Он јој је рекао да поживи још мало. А она ће њему: „Баћушка, али овде нема никог да иде иза мене: Настја је умрла, Петар је умро... Добро, помињаћу Настју три године па ћу и сама код ње!“ И заиста, три године после Настје је и сама умрла.

Искушење на сахрани

Сво то време је Поља живела код Нине, Настјине ћерке, у Москви. И Нина је довезла да је сахране, како је Пољушка молила, у Захарову. Своју рођену сестру Пољушка није одобравала... „Кад умрем, њој не говорите!“, говорила је, да не би дошла на сахрану. Али њој је ипак неко рекао. Она је живела у Москви и била врача... Блажена Поља је била опеана у Рјазању. А сестра јој је дошла у кућу и све на гробу раскопала! Није требало да је зову!

Чућу и помоћи ћу

Блажена Поља нам је говорила: ево, ви кад дођете на мој гроб, ви ме нећете чути, али ћу ја вас чути! Клекните на колена и говорите ми шта вам треба и ја ћу чути и помоћи ћу вам. Ја ћу имати власт да вас штитим на Страшном суду! У Захарову ћу оставити своју благодат... Она је завештала да је сахране поред њених домаћина Петра и Настје. Они су је узели у своју породицу...

ПО СЕЋАЊУ НИКОЛАЈА ПЕТРОВИЧА ОРКОВА (С. ЗАХАРОВО)

Народна љубав

Пољушка наша – то је била света жена! Како ју је народ волео! Њој су сви ишли с невољом, а од ње као на крилима! Јер она би ти све рекла и објаснила: коме да се помолиш, ком угоднику Божијем да одслужиш молебан... Блажена Пелагија је многим читаола молитве: од разних болести их лечила и бесове изгонила! Чита молитву и сама руком закрштава – час чело, час потиљак. Велику силу је имала од Бога! Како је била света! Народ јој је ишао са страхом. Јер, на пример, човек се још није родио а слепа Поља је већ о њему све знала!

Поштовало ју је свештенство

Пелагији су често долазили свештеници из разних места, најчешће из рјазањског храма Бориса и Гљеба. Они су сад у пензији, не служе више. Неки од њих су и умрли... Многи од свештенства, ко је познавао, су поштовали нашу Пољушку. И сад јој често долазе на гроб, служе парастос. Тамо су и капелицу поставили.

Добила за непослушање!

Пољушки су и врачаре долазиле! А шта да радиш, не можеш то отерати из туђе куће! Шта ће, поседи, поприча... Једна жена је често Пољи долазила. И Поља је лепо примала. Затим су јој саопштили да јој се мајка тешко разболела. А Поља је знала да јој је мајка врача и рекла јој да не де у Москву, већ кад мајка умре, онда да иде. Али она је није послушала и отишла је. И тамо је добила магију! Мајка јој пред смрт предала! Поља је затим више није примала...

Разобличавање сваког бешчашћа

Блажена Поља нам је једном говорила: „Има таквих људи, који маштају: Загорск, Загорск! (Сада Сергијев посад, где је Тројице Сергијева лавра, прим.прев.) А шта је Загорск? Тамо је пуно магова... Где је светиња, тамо и нечиста сила салеће. Некога тамо просто саблажњавају, а неке и штете! Ето вам Загорска!“ Поља је тамо била више пута.

Она иако је била слепа, ту је публику видела кроз. Затим је Поља још причала да је у Москви, у Елоховском подворју служио неки баћушка, који је био маг! И она га је пред свима разобличила! Свештеник а магија! А једном је у заједничком разговору овако рекла: „Како то? Свештеник Митјатински служи, а у Христа не верује! А јаросни комуниста кад је умирао, цео је стан сијао!“

У руке се не сме узимати!

Девица Пелагија, како је она себе називала, предсказивала је да ће се у предантихристово време магијашке књиге масовно распрострањивати. Она је са многим говорила о црно-белој магији и рекла да се те књиге не смеју ни у руке узимати! „Такође“, говорила је, „као што благодат Божија наилази на човека, тако се и зли дух привлачи кроз књиге за магијање“.

Дошли смо као по суху

Неке жене су саме причале како су биле сведоци великог чуда. То је било још пре рата. Ишле су у суседно село на запрези, и блажена Поља је била са њима, сав пут је читала Псалтир напамет. И одједном је почео пљусак, из ведрa неба, а њих је само заобилазио. Око њих туча, ништа се не види, а њихова кола са коњем суви! Слепа Пољушка је имала огромну силу! Њој је већ са три године све било дано!

Биће гоњења на веру!

Блажена Пелагија нам је причала да најтеже време за хришћане тек предстоји. „У последња времена ће бити још већа гоњења на нашу веру“. Често нам је говорила и да се за то треба припремити. Говорила је: „Сва нечиста сила ће се окомити на Русију, на истинито Православље!“

ПО СЕЋАЊУ НАДЕЖДЕ ГРИГОРЈЕВНЕ КУЗМИНЕ (Г. ЗАРАЈСК, МОСКОВСКА ОБЛАСТ)

Својим рукама – никако!

Сећам се како је блажена Пољушка прорицала да ће слуге антихристове у последња времена наметнути нарочитим порезом сваку икону! И зато ће неки маловерни људи почети сами, својим рукама да скидају иконе и да их сакривају, да би платили мање. А Поља је говорила: „Ако ти антихристи буду скидали иконе, нека скидају, а ви својим рукама никако немојте! Напротив треба служити тим угодницима Божијим молебне и нарочито помињати њихове родитеље, и онда ће Господ дати онолико новца, колико треба за плаћање тог пореза“. Свима је тако говорила.

По милости Божијој

Добро памтим још једно предсказање следе старце Пелагије Рјазањске – о невидљивим благодатним зидовима висине до неба. Да би нам објаснила какву ограду има света Руска земља, Пољушка блажена нам је говорила: „У време гоњења, уочи доласка антихриста, на чудесан начин ће бити сачувано неколико храмова. На пример, наоружани главорези ће изгонити православне свештенике да би на њихово место поставили јеретике, али се ништа неће десити! Како само дођу до црте одређене Богом, тако ће пасти мртви! Кад опет накупе несрећне богоборце и пошаљу их и други пут, на истој тој линији ће умрети! Тако ће се они уплашити да ће све трагове уклонити и тој граници се више неће приближавати. Само ће споља беснети. Тако ће се, по милости Божијој у тим изабраним храмовима савршавати Његова Тајинства.“ А затим је додала: „Још ће бити и заштитник Вере – Цар – најумнији човек. Њега припрема Сам Бог!“.

Не треба гомилати?

Сећам се како ме је слепа Пољушка упозоравала на будуће невоље, да бисмо се сви припремали на њих, духовно. Говорила је: „Господ неће заборавити своје људе, а новац не треба гомилати, пропаће!“ Многи неће то издржати, вешаће се због губитка новца и дизаће на себе руке!“

По води као по сувом

Девница Пелагија нам је много говорила о молитви, учила нас је како да се правилно молимо. Објашњавала нам је да свака молитва прочитана у ноћно време има четрдесет пута већу вредност него она прочитана дању. Исто то важи и за поклоне. „Јер човек сам одузима време од сна у славу Божију“, говорила је. Кад нам је блажена Пољушка објашњавала значење разних псалама, говорила је да је најјачи од њих – двадесет шести псалам. „Ко га буде читао три пута дневно, њега ће Господ провести по води као по сувом!“, говорила је она.

Свети ће је сусрести

Пољушка је одавно предсказивала да ће сунце, кад је буду сахрањивали, „играти“, као на Васкрс. Рекла је: „То ће мене свети сусрети!“ Тако је и било. Блажена старица Пелагија је уснула на дан благоверног кнеза Александра Невског, 23.11/6.12.1966. године. Тог хладног дана, кад су је спуштали у гроб, сунце је играло као на Васкрс. Сахранили су је поред Петра и Анастасије Орлових, који су примили сиротицу, иако су и сами живели у великој оскудици. Зато је Господ чувао Настјину породицу а њој самој је, као што је Поља и рекла, дао дуг живот. Пољушка је живела дуже од ње само три године. Захаровско гробље је на крају села, иза храма. Гроб угоднице Божије, Пелагије Рјазањске је сада лако наћи. Сада над чудотворном гробницом стоји дрвена капелица, коју су јој поставили захвални људи.

Он је на трећем небу!

Блажена Пелагија је јако поштовала свештени чин, али саме свештенике није често хвалила. Једном ми је рекла за оца Георгија Шеглова: „Он чита јасно и без журбе и Бог чује његову молитву. Ти, Надежда, молебне служи код њега.“ Наш баћушка Георгије је умро 1993.год. Још за једног свештеника, о. Сергија, прозорљива Пелагија је рекла: „Он, кад се моли, пребива на трећем небу, где је био апостол Павле!“ Наш баћушка Сергије је био скоро слеп а читао је Јеванђеље и све службе напамет!

Страшни крај самовоље

Једна жена из Зарајска по имену Капитолина је стално питала блажену Пољушку за савет за своје домаће. Али притом често није поступала по њеном савету већ самовољно, што је на крају и довело њеног сина, Вјачеслава, до страшног краја. На пример, кад се он спремао да упише војну школу, слепа Поља им је рекла: „Нек иде где хоће, само не у војну школу!“ Али он је ипак завршио за официра. Затим је решио да се ожени неком лепом девојком. На то је Пелагија рекла Капитолини: „Све добре девојке су прошле, узеће најгору од њих!“

Са том женом је Вјачеслав лоше живео. Кроз њу га је лукави враг силно кушао. Тако силно да га је довео до самоубиства! Капитолина је јако страдала због тога што је душа њеног сина погинула... А блажена Пољушка јој каже: „Капа, ако неко извршио самоубиство, његова душа ће бити у аду док њено место не заузме душа оног ко га је гурнуо да се убије!“.

Кваритељима брачног венца

Сећам се како је у разговору о правилном брачном животу, блажена девица Пелагија, упозоравала да ако неко од супруга уништи брачни венац, после смрти, четрдесети дан, Господ ће му дати канап и камен око врата, и бациће га у хладно језеро! Још је Поља додала да се то тиче и свих оних, који дају савете да се тако ради.

Заштитница на Страшном суду

Прозорљива старица Пелагија Рјазањска – то је велика угодница Божија! Она је хиљаде људи поставила на спасоносни пут! А после смрти је обећала да ће помагати још више него за живота! Сећам се њених речи: „Ко ме буде у молитвама помињао и поштовао, за њих ће ми бити дано да се молим пред Богом и да их штитим на Страшном суду!“.

Од ње као на крилима!

Ваља ми је говорила да је она већ много пута ишла због разних нужди на Пољин гроб. Рекла ми је да је приметила овакву ствар: да је ка Пољи пут тежак, а од ње лак! Летиш као на крилима и молиш се: „Прозорљива девице Пелагијо, моли Бога о нас!“.

Извор: Угодница Божия Пелагия Рязанская. Выпуск 1-5 – М.: Альманах "Жизнь вечная", 1999г.

© Автор-составитель - К.В.П., 1999 г. Приложение к альманаху "Жизнь вечная "

ДОДАТАК:

ИЗ УСПОМЕНА ПЕТРА ГРИГОРЈЕВИЧА ГЛАЗУНОВА:

- Блажена Пелагија је говорила: „Без Цара, народ је постао не народ, већ ђубре“, називала га је „преживари“.

- Верни народ кад буде глад пред долазак антихриста треба да припреми мајске липове листове, да их осуши и чува, њима ће се хранити. Кад су суви, потопе се у врелу воду, одстоје и једу се као супа. Они нису штетни, могу да се једу.

- О јеврејском народу је говорила: „Они су разапели Господа али кад преподобни Серафим Саровски васкрсне из мртвих и кад га виде по целом свету, они ће брзо по целом свету то објавити и они ће се ускоро сви окренути Богу. Они су јако повезани. Они ће се масовно кајати и примити православље. Они ће видети канџе на антихристовим рукама и неће га примити, а руски народ ће га масовно примити и пропасти.“ Ми немамо ту чврстину, ми имамо постојаност само у молитви.
- Један земни поклон док се изговара на Литургији: „Владико благослови!“ - „Благословено Царство“, вреди као 2500 појасних поклона.
- Нестаће следећи градови: Москва, Петроград, Коломна, Казањ, изгореће од бомби. Петроград ће потонути.
- Највећа од свих молитава треба да нам буде: „Господе, не лиши ме тродневног покајања!“ Пред смрт треба да се исповедимо, да примимо јелеосвећење и да се причестимо.
- Татарин не може да буде свештеник. Ако ти се мајка док је била трудна причестила 5-6 пута, тебе могу да бацају у сваку воду, Господ ће ти помоћи.
- Блажена Пелагија је говорила да је на првом месту у аду: Карл Маркс, други Енгелс, трећи Уљанов (Лењин), четврти – Стаљин...
- „Жене, ако данас само корак одступите од молитве, сутра ћете три корака, а прекосутра девет!“ Тако је говорила женама Пелагија, да морају бити истрајне у молитви.
- Њихов главни циљ је да униште руски народ, да га истребе до последњег! Татари њих не занимају. Шта је рекао Хрушчов: „Ја ћу уништити сво свештенство до последњег!“.
- Говорила је и да ће се СССР распасти. Она је говорила да не сме да се говори: „Слава СССР или било коме“. Слава се говори само Оцу и Сину и Светоме Духу.
- Говорила је да ђаво има једну теорију: „Кад ја побијем све хришћане, до последњег, онда ће Господ сићи са неба и Он треба мени да се поклати. Онда ћу ја Њега и све Његове у ад, а ја ћу све вас подићи на небо“. Тако да иде сурова и несхватљива борба за то да сатана овлада рајем. То је говорила блажена Поља. И сви му верују.
- Велики је грех када се жене рукују са мушкарцима. Жене не треба да се рукују са мушкарцима.
- У последње време ће бити много бесова у људима и међу људима.
- Људи, који се мажу (шминкају) нису људи него бесови, у њима су бесови.
- Говорила је да омладина последњег времена, ако буде рат, сви ће отићи у ад.
- Често није благословила да се жене и удају они, који су јој долазили. Њеном кумчету јесте благословила да се одмах жени, али он се три године молио да му Бог пошаље добру жену.
- Тело треба да буде чисто. Какав си се родио, такав треба да предстанеш пред Бога. Никакве тетоваже, ознаке.
- Гатаре и врачаре не смеју да се причешћују, содомити такође, немилосрдни и сурови такође, говорила је.
- Они, који приме печат антихриста, много ће се мучити, као да ће горети а неће моћи да умру. Содомски грех је захватио Русију. Разврат је захватио Русију. Пре Цара, Јевреји су имали

наређење да њихови мушкарци оплоде, осемене руске жене. И многе девојке су се мешале са Јеврејима и Татарима.

- Од свештенства се спасавају од 100 људи 10 свештеника.
- Од 170.000 свештенства 150-160.000 свештенства је убијено у току десет година, за време револуције. Највећа од свих несрећа је стање свештенства. Они су изменили учење апостола.
- Монаштво које је мучено и убијено у логорима је заслужио да буде мучено и убијено јер нису поштовали Бога и Мајку Божију како треба.
- Она је говорила да се чак ни не узима благослов од свештеника, који се неправилно крсте. Јер ће тај грех да се испитује на 19. митарству.
- Она је свештенство јако грдила што су издали Цара, што су издали Бога, што су издали православну веру, православни народ.
- Ускоро ће се све вере сјединити у једну, која ће бити сатанска. Она је трипут понављала: сатанска, сатанска, сатанска вера!
- Она је рекла да чим се објави нова вера, да ће половина свештенства прећи у ту веру и повући за собом народ. Половина свештенства ће оставити Исуса Христа, Мајку Божију, светитеље и отићи у другу веру! То ће све лукаво да се ради и постепено.
- Рекла је да се молимо да не буде рата. Ако буде рата, ускоро ће бити и светски владар. Русија ће имати Цара и њега ће убити.
- Руски народ ће скоро сав да прими печат антрихриста. Јер неће бити спреман да се одупре. Њима ће све припремити за то. Знате какву ће глад да изазове антихрист у људима, помоћу бесова, још пре примања печата, такву да они који нису спремни, неће моћи да се одупру глади и примаће печат само да би јели. Пелагија је говорила да у петак пред велике Господње празнике треба строго постити, ако може да се ништа не једе.
- Кад се зацари антрихрист неће бити смрти и неће бити воде, јер ће свети Илија да затвори изворе вода. Воде ће бити али ће она бити другачија. Она ће изазивати страшна мучења код људи. Ако се неко буде мучио без воде, ако попије те воде, мучиће се 25 пута више.
- Да бисмо имали воде, рекла је да узмемо освештану Врбу на Врбицу и да њу посадимо негде и да ћемо испод те врбе имати воде за пиће кад буде требало.
- Остаће 7 храмова отворени: Дивјејево, Почајев, Кијево-Печерска лавра, Пјухтицки манастир, Синаксарски манастир, Зарајск и још један, заборавио сам.
- Говорила је да је свештенству јако мало молитава потребно да би били прозорљиви.
- Код нас има много врача, безброј. Прво су доносили те магијашке књиге из Пољске, а затим из Петрограда, зато ће Петроград да оде под воду.

Извор: О ЦАРЕ, ПАТРИАРХЕ И АНТИХРИСТЕ. БЛАЖЕННАЯ ПЕЛАГЕЯ О ПОСЛЕДНИХ ВРЕМЕНАХ,
<https://www.youtube.com/watch?v=4Ww5MMcgmVo>

АКАФИСТ БЛАЖЕННОЙ ДЕВИЦЕ ПЕЛАГИИ РЯЗАНСКОЙ

Кондак 1

Богом избранная от младенчества на служение и обличение буия мира сего и Преподобным Серафимом Саровским, старцем, наставляема, стяжала велия дары за подвиги духовные и без очес телесных вся прошлая, яко и грядущая зревшая, темже убо и дар пророчества и прозорливости от Бога прияла еси, к тебе же мы и ныне яко прежде вси, незрячии грех ради наших и заблудшии, за наставлением и помощью притекаем с радостию зовем:

Радуйся, блаженная девице Пелагия на облечение нечестия и славы Веры Православныя дары пророчества от Господа приявшая.

Икос 1

Родишися чадо Божие в Рязанской губернии в селе Поярково, что в Михайловском уезде, в семье крестьянской у Александра и Наталии, нарекаемых Лобачевыми, слепенькою промыслом Божиим быша, но откры Господь дитю малому очи духовныя и в три года от роду возопи блаженное чадо «вижу свет» - и с той поры стала зрети то, что и премудрым невидимо, - души людския, прошлое их и грядущее. И прежде претерпеша обиды от сверстник и сродник в доме отчем, и взята была к людем благочестивым в семью Петра и Анастасии Орловых, мы же воспоем ти чадо Божие тако:

Радуйся, с рождения телесно слепенькой рожденная;

Радуйся, духовными очима одаренная;

Радуйся, с семи лет свет Божий увидевшая;

Радуйся, - «Я вижу свет», вдруг радостно вскричавшая;

Радуйся, с тех пор дары пророчества и прозорливости приявшая;

Радуйся, в родном доме отеческом премного пострадавшая;

Радуйся, из детства скорби от сродников и сверстников познавшая;

Радуйся, блаженная девице Пелагия на облечение нечестия и славы Веры
Православныя дары пророчества от Господа приявшая.

Кондак 2

Из детства поразила еси ты о, мати, всех дары своими, ибо родишася без очес
телесных, духовными очима зрела еси прошедшая и грядущая, яко сущая, и
внегда уразумеша твои ближнии, яко сосуд Божией благодати еси, сташа
вопрошати тя, скажи о, чадо, како должно поступити, склоняя разум свой пред
Премудростию Божией, просвещающей тя. Мы же Создателю всех за
благодеяния Его на нас бывшия радостно поем: Аллилуиа.

Икос 2

На последния сия времена избра тя Господь, якоже древле посла праведнаго
Авраама, пророка и Боговидца Моисея, праведнаго Еноха и пророка Илию и вся
пророки, да послужат примером для иудеев, да покаются и да отвратятся от
беззаконий своих и паки во еже обличити нечестивыя служители Алтаря Господня
и старцы иудейския. Тако и ныне сего ради избра тя Господь, горлицу
богоглаголивую, яко глашатая Словес Божиих, да посрамлены будут тобою
сильные мира сего, и обличатся темные дела их. Мы же ведая, яко Господь
умудряет младенцы и просвещает слепцы, вопием ти, мати наша, сицевая:

Радуйся, благодать Божию измлада стяжавшая;

Радуйся, еюже Премудрость Божию познавшая;

Радуйся, духовными очима Бога Слова зрившая;

Радуйся, за всех Творца Всевышняго молившая;

Радуйся, грехи плотския не познавшая;

Радуйся, смирением любовь Христову собиравшая;

Радуйся, блаженная девице Пелагия на облечение нечестия и славы Веры
Православныя дары пророчества от Господа приявшая.

Кондак 3

Преподобный отец наш Серафим, старец досточудный, приял тя, еще младенца бывшу, под водительство свое, наставляя тя, якоже отец духовный и взращивая в тебе дары духовныя, божественныя, сего ради многажды являлся еси пред мысленными очима твоима, разъясня недоуменные вопросы твоя, яже в молитве твоей ко Господу о всех притекающих к тебе с верою вопрошала еси. Тако ведома богомудрым учителем, возходила еси по лестнице духовней, еяже край досязаше даже до Небеси, идеже Ангелы Божии со всеми Святыми непрестанно поют Богу: Аллилуиа.

Икос 3

Внегда содела тя, мати, Господь чадом духовным, и таинницей преподобного Серафима, яко наследницу в старческом служении, и ты прияша от него дар духовнаго рассуждения, возносила еси своя моления ко лучезарному старцу, вопрошая о всем еже быша и надлежит быти в грядущем; и старец являшеся ти, и беседоваша с тобою разъясня ти истины Веры Православныя, мы же тебе за несение людям Света Истины Христовой возпеваем вси:

Радуйся, ученице преподобного Старца Серафима;

Радуйся, по вере сердца и молитве - Херувима;

Радуйся, Ангелом Хранителем хранимая;

Радуйся, самою Богородицею на небо возносимая;

Радуйся, Царицею Небесною любимая;

Радуйся, народом Божиим достойно чтимая;

Радуйся, блаженная девице Пелагия на облечение нечестия и славы Веры Православныя дары пророчества от Господа приявшая.

Кондак 4

Явишася ти Мати Божия, егда бык огромный едва не найде на тя, стоящу посреди дороги, и растеряшася вси, оставиша тя со страхом глядеша со стороны, како зверь сей егоже боялися вси, поступит с тобою; ты же узрела вдруг Жену, - взявшую за руку тя и отведшую в сторону от погибели мы же дивяся спасению твоему величаем Господа сице: Аллилуиа.

Икос 4

И на мысли твоя о смерти и жизни ответила ти Мати Божия, возведоша на Небо блаженства тя и низведоша во адову пропасть, показаша яко праведныя благоденствуют; души заслужившия сия на земли трудами, скорбями и смертию даже мученическою за Христа приятою и како грешнии мучиться за наслаждения и развращения и убийства и пьянство и за убийство чад во утробе, за сожжение

усопших и табака проклятого курение, будут во преисподней, мы же ти мати поем:

Радуйся, в Небесные чертоги с Богородицей попавшая;

Радуйся, награду за труды, страдания, скорби увидавшая;

Радуйся, сие блаженство зримо Духом осязавшая;

Радуйся, в Раю Небесном побывавшая;

Радуйся, вся сладости Небесных благ выдавшая;

Радуйся, на путь спасения себя и ближних ставшая;

Радуйся, блаженная девице Пелагия на облечение нечестия и славы Веры Православныя дары пророчества от Господа приявшая.

Кондак 5

Воистину како после сего жити безпечно могла ты, мати, когда низведе тя Богомати во ад и показаша грешники, златолюбцы и скупцы, празднословы и пустословы, осуждающия и ворующия, пьющие и чад во утробе убивающия, блудящие и отца и мать не чтущие, Церковь гонящие, и крещенные, но в храм не ходящие и многими другими грехами согрешающа, и креста на себе правильно не налагающия, уstraшилася и пела всю жизнь свою, избави мя Боже от сего вопия: Аллилуиа.

Икос 5

Открышася ти Истины Веры Православныя и сташа ты на защиту от попраения Святых догматов, седмию вселенскими Соборами установленных, ибо видеша ты блаженными духовными очима падение великое благочестия и любви ко Господу среди народа и служителей, призванных на сие, но не исполняющих долга своего достойно и праведно; и благослови тя Господь обличити грехи мира, сего ради вопием:

Радуйся, Креста Христовой Истины носительница;

Радуйся, со крестным знамением на диавола борительница;

Радуйся, как правильно креститься всем учительница;

Радуйся, духовных лиц и нерадивых обличительница;

Радуйся, крестом врагов - бесов разящая воительница;

Радуйся, знамения крестного, - основы веры защитительнице;

Радуйся, блаженная девице Пелагия на облечение нечестия и славы Веры Православныя дары пророчества от Господа приявшая.

Кондак 6

Поведаша ти, о мати, преподобный Серафим о том - чему надлежит бысть впредь и о том, почему сие нам попущено быша, како Царство Русское разрушилося за нечестие архиереев, достойно народ не пасших, како оные Государя Николая предаша на смерть крестную, яко некогда Христа первосвященники на Кресте распяша, ужасошася слепенькая от сего коварства и видя грядущия времена, указанные ти не преставала пети: Аллилуиа.

Икос 6

Господи помилуй, Господи помилуй, Господи помилуй вопияла ти блаженная девице, как же так - сколько было на Руси людей духовного звания, священников и монахов и столько храмов и монастырей. И вдруг порушилася вся сия красота и благочестие сменилося нечестием, святость - безбожием и богоборчеством и народ прияша сие, идолам стал служить. Господи, во страхе вопияла еси ты, спаси землю Русскую от ига безбожных власти:

Радуйся, на защищение Отечества от ига богоборческого ставшая;

Радуйся, молитвою, крестом и постом всех супостатов поражавшая;

Радуйся, от Серафима старца дары знания духовной жизни взявшая;

Радуйся, его своим духовным наставником считавшая;

Радуйся, от Саровского старца о грядущем извещавшая;

Радуйся, дарами Духа Святого щедро темных озарявшая;

Радуйся, блаженная девице Пелагия на облечение нечестия и славы Веры Православныя дары пророчества от Господа приявшая.

Кондак 7

Вся беды наша, - глаголала блаженная за предательство Святого Царя Николая со Ангельским Семейством Его и яко на иудеях кровь лежит Христова навеки, ежели истинно не покаются, а не лицемерно, так и на нас всех кровь Помазанника Божия - искупителя за грехи народа, кровь мученическую пролияша за ны; ты же зря во всех и вся чудная дела, неведомаго всем, промысла Божия воспевала хвалу Ему: Аллилуиа.

Икос 7

Попусти Господь сие за беззакония наша, ибо Церковь - есть общество людей исповедующих Единого Бога, Отца и Сына и Святого Духа, чтущая вся заповеди данныя Им; и догматы и правила Святых Апостолов и Святых Отцев, кои есть законы непрложныя и где Истина изложена верно и нарушение сих

установлений ведет под анафему всех дерзнувших на сие; без телесных очес
благодатию Божией ратовала еси за стояние в Вере, мы же тебе за сия поем вси:

Радуйся, безстрашная защитнице Веры Православная;

Радуйся, обличительнице лукавых служек славная;

Радуйся, воительнице истинного благочестия предивная;

Радуйся, за брань духовную, за веру ангелом хранимая;

Радуйся, полки бесов молитвой побеждавшая;

Радуйся, нечистых духов и людей им сослужащих обличавшая;

Радуйся, блаженная девице Пелагия на облечение нечестия и славы Веры
Православная дары пророчества от Господа приявшая.

Кондак 8

Так определи Господь познати девице то, что скрыто от премудрых века сего и
даша ти дары зрения духовного для наставления чад Божиих, ибо пали слуги Его
во грехи нерадения и стяжания; и крестнаго знамения нанести на себя не могут,
зато и других овец Отчих не назидают и сами грядут камо не ведают, во ад
преисподнейший, и народ несчастный ведут им верящий более, нежели Господу
Своему, Ему же токмо пети надобно: Аллилуиа.

Икос 8

Горькия труды глаголати о падении тех, о ком молился Преподобный Серафим
Саровский; коему яви Господь аки архиерейский чин отпадет от Веры Истинной
так, что и сами архиереи верить в Воскресение Христово не будут и
онечестивятся, еже и фарисеи и книжники, распявша Господа тако, что и
догматами и Правилами Святых Апостолов пренебрегут, страшное сие
пророчество Старца Серафима, видеши ты сбывающимся духовными очима
своими, призывала, покаяйтесь пока есть еще время; мы же тебе блаженная
девице Пелагии за правдолюбие твое воспеваем:

Радуйся, Преподобнаго Серафима пророчеств возвестительнице;

Радуйся, отпадших от догматов Веры нашей Православной обличительнице;

Радуйся, на путь спасения отпадших словом правды наставительнице;

Радуйся, к покаянию зовущая и облечением лечащая целительнице;

Радуйся, болящих от духовных заразы и телесных недугов избавительнице;

Радуйся, всех слову внявших Истины спасительнице;

Радуйся, блаженная девице Пелагия на облечение нечестия и славы Веры
Православныя дары пророчества от Господа приявшая.

Кондак 9

Молися преподобный старец к Богу со слезами и просиша, и ужасошася
открывшемуся ему нечестию архиереев: лучше меня Господи, убогаго Серафима
лиши Царствия Небеснаго, да их помилуй. Но отвеща Господь рабу Своему: даже
ради твоих молитв не помилую их, ибо слуга, еже предаде Господина Своего, и
пастырь, еже вверенныя ему овцы не сохрани, но попусти волкам расхитити их, и
такو сотворша, не восхотеша покаяться, и наказующему неправедныя и лукавыя
слуги и рабы Своя, со страхом и трепетом вопием: Аллилуиа.

Икос 9

Даша ти Господь видети мытарства, еже по кончине души грешников примут и
пламень вечнующий и жар нестерпимый, уготованные для безпечно жизнь
проводящих, в веселии и развлечениях, пекущихся, о том, что едино есть на
потребу телесную, о спасении же души, нерадеющих, и уповающих на богатство
свое и собирающие несметные запасы в житницы свои, Бога же забывающих, и
насмешников, смеющихся над ближними своими и унижающих их, и
осуждающих, и чревоугодников, пирующих в посты и постные дни; жен, мужскую
одежду носящих, мужей, косы яко девы растящих, и обманщиков, клеветников,
хищников, гордецов, гневливых и блудников и прочия, ихже обличая, блаженная
девице, молилася еси ко Господу, да вразумит их, да отстанут от дел своих. Мы
же тебе, разум Христов имущей, поем сицевая:

Радуйся, чародеев и лицедеев обличительнице;

Радуйся, воздаяния для мстительных, коварных и лукавых на мытарствах
тайнозрительнице;

Радуйся, прелюбодеев с воры и убийцы словесами о Суде, о Страшном
устрашительнице;

Радуйся, от лжи и ярости и гнева, гордости и зависти, просящих у тебя молитв
благая избавительнице;

Радуйся, всех исказителей честнаго Божия Креста, незрячих, вразумительнице;

Радуйся, мучения в аду всех делателей зла и злом идущих зрительнице;

Радуйся, блаженная девице Пелагия на облечение нечестия и славы Веры
Православныя дары пророчества от Господа приявшая.

Кондак 10

Жар нестерпимый в центре Земли, души мытарятся там, посмотри. Видеша многие эти мучения, сны есть кошмарные, нам - вразумление. Видели многие в жизни такое, но разъяснение было простое, диавол нашепчет, все это мол ложь, ты лишь один раз на свете живешь, и человек не желая познать, сам себя в ад здесь готовит попасть; грешник, очнись же и Богу воспой, чтоб не случилось все это с тобой: Аллилуиа.

Икос 10

Вся видела еси ты, блаженная Пелагия, не имущи очес телесных, самим Богом вразумляема, и таланты своя не сокрыла еси в земли, яко раб лукавый, но умножила их еси, яко раб разумный; прияла и раздавала еси щедрые дары твои всем страждущим и к тебе приходящим за духовным советом и помощью, яко на источник животворящей воды, напаяющий вся с верою притекающая к нему. И вся словеса твоя сбывались и житию твоему дивилися вси и подвигам подъемлемым Бога ради: ибо по шестнадцать тысячъ поклонов творила моляся ко Господу день и ночь. Тем же мы, прославляя дивного во Святых своих Бога, давшего тебе такую крепость, с веселием поем ти сие:

Радуйся, молитву к Богу паче всех любившая

Радуйся, поклоны неизчетные о спасении нас грешных Богу приносившая;

Радуйся, всех приходящих к тебе с любовью принимавшая;

Радуйся, вся печали и скорби духовным словом утolahшая;

Радуйся, псалтирь от корки до корки наизусть всю знавшая;

Радуйся, всех нас во Царствие Христово призывавшая;

Радуйся, блаженная девице Пелагия на облечение нечестия и славы Веры Православныя дары пророчества от Господа приявшая.

Кондак 11

Словом Божией Истины, дерзновенно обличала еси ты о, блаженная девице Пелагия, клеветов проклятого антихриста, близ грядущаго в мир, по попущению Божию, за премногия беззакония наша и нечестие и предательство Истинныя Веры Православныя и попрание крестнаго знамения, оружия непобедимаго на диавола; рекла ти, девице Пелагия: отойду азъ ко Господу, и народится сын погибели, еже есть антихрист; вы же, кто помоложе, узрите сие горе воочию, ибо такового не носила еще земля. Мы же, имея тя заступницу пред Богом об избавлении от печати диавольския Святой Руси и даровании Царя Православнаго, Господа молим вопиюще: Аллилуиа.

Икос 11

Не изсякнет к тебе поток людей Божиих, ибо твоими молитвами многая чудеса совершашася и пророчества твои исполняшася. Тако и до ныне печешися о нас, предуказавши знамения последних времен и прихода антихриста. Сего ради веруем, яко прорекла еси, яко мощи преподобного Серафима Саровского и до ныне хранятся в Москве у благочестивых старицы, оныя же явит их в надлежащее время, егда Господь укажет, первоиерарху Церкви и понесут их по каширской дороге в Саров, идеже Старец сей чудный воскреснет, яко и предсказал сам о себе, и укажет Руси Святой Государя истинного на последние сия времена, и воспоют посреди лета Пасху. Мы же благодарнии за вразумление твое нам поем ти:

Радуйся, Христос Воскресе и Воистину Воскресе восклицавшая;

Радуйся, о Воскресении Христовой Церкви на Руси мечтавшая;

Радуйся, о всем грядущем имже извещавшая

Радуйся, чад Церкви Божией канонам Православным научавшая;

Радуйся, Царя Грядущего Руси Святой провозвещавшая;

Радуйся, блаженная девице Пелагия на облечение нечестия и славы Веры Православных дары пророчества от Господа приявшая.

Кондак 12

Внегда замысли диавол в конец погубити страну Русскую настало лютое время гонения на Церковь Христову, и явился супостат и самозванец, сам себя Никитой называющий, истинное же имя и отечество свое, скрывающий, безбожными властями к руководству страны приставленный; он же и обещал, по наущению лукаваго, всю Церковь изничтожити, а последнего иерея по телеприемнику показати. И паки же решил окаянный, засеяти проклятыми плевелами американскими всю землю Русскую, дабы голодом одну третью часть населения уморити. Ти же, блаженная Пелагия, прозривши духовными очами, яко колдун той есть и предтеча антихриста, потщалася еси строгим постом и молитвою поразити сего лукаваго змия во главу, и сие исполнивши, победоносною воеводою явилася еси, разорив все замыслы лукаваго, а его приспешника Никиту низринув с высоты вниз, дивяся сему, в веселии вопием Богу: Аллилуиа.

Икос 12

И взяша на себя подвиг немощная и слепенькая молитвенница и сто дней и ночей пребыла еси в посте и молитве, вкушая токмо едину просфору в день и выпивая один стакан святой воды, умоляя Господа дабы Он сверг сего самозванца и избавил Церковь Святую Свою от разорения, а духовенство от

уничтожения. И приклонился еси на твое моление Господь и услыша молитву твою и посла избавление от гибели неминуемой множеству народа русского, и снят был еси с должности нежданно для всех супостат сей нечистивый, преданный своими же споспешниками. Мы же ти, сего ради похвалу приносим сицевую:

Радуйся, невидимое множество народа спасшая;

Радуйся, на молитву, яко воин за Отечество и Веру ставшая;

Радуйся, сто дней одну просфору и стакан воды Святой вкушавшая;

Радуйся, о, Господи, спаси народ и духовенство умолявшая;

Радуйся, на диавола победу одержавшая;

Радуйся, молитвой козни супостатов разрушавшая;

Радуйся, блаженная девице Пелагия на облечение нечестия и славы Веры Православныя дары пророчества от Господа приявшая.

Кондак 13

О, блаженная девице Пелагия, благодать Святаго Духа от младенчества приявшая, аки талант драгоценный, его же всю жизнь свою приумножала еси трудами и подвигами, во Славу Пресвятей Троицы творимыми, еще же очес телесных лишенная, вся духовно прозревала еси, како и мудрыя не разумеют Тайн мира сего, и яко воин на поле брани, посрамила еси житием своим вся козни бесовския и человеческия. Приими о , преблаженная, сие малое моление наше, из глубины души возносимое, и моли Господа нашего Иисуса Христа низпослати нам Царя Православнаго, Помазанника Божия, на спасение Руси Святыя от супостаты и избавления народа нашего от клейма злохитраго, проклятого антихриста и всея страны нашей от ига его. Мы же непрестанно поем о сем Богу: Аллилуиа.

Сей Кондак глаголи трижды. И паки: Икос 1 и Кондак 1.

МОЛИТВА БЛАЖЕННОЙ ПЕЛАГИИ РЯЗАНСКОЙ

О, блаженная девице Пелагия Рязанскою называемая, ты же издетства Небесною жительницею бывшая и токмо странницею в телеси на земли пожившая; велией благодати за любовь ко Господу сподобившаяся и даров прозорливости и пророчества удостоившаяся, с Самою Царицею Небесною и Рай и ад посетившая и все мытарства за грехи видевшая; со преподобным Серафимом, аки со отцем

общавшаяся и от него вся бывшая и грядущая познавшая, умом чистым всегда на Небеси пребывавшая, молися ко Пресвятей Троице и Заступнице нашей Богородице за ны, да не погибнем в геене огненной за грехи наша многия и принеси покаяние наше за грех цареубийства и предательства. Да простит нас неразумных Господь и ниспошлет нам Государя Славного, Самодержавного Православного молитвами преподобного Серафима, да со воскресшим старцем Саровским и Государем, им указанным, со всем народом воспоем Пасху посреди лета: Христос Воскресе из мертвых смертью смерть поправ и сущим во гробех живот даровав! Аминь.

Блаженная Пелагия Рязанская

(1890-1966)

Блаженная Пелагия родилась в селе Захарово Захаровского района Рязанской области в 1890 году. Слепой от рождения девочке было даровано Господом духовное зрение. В три года избранница Божия уже удивляла взрослых своей прозорливостью. По свидетельству очевидцев, блаженная Пелагия никогда не ела мяса, а в первую, четвертую и седьмую недели Великого поста вкушала лишь одну просфору, пила один стакан святой воды в день.

Многие верующие исцелялись по молитвам блаженной, получали советы и духовные наставления. Наставления блаженной Пелагии изобиловали яркими образами и сравнениями, которые не всегда нужно понимать буквально, так как вообще наставления блаженных носят зачастую прикровенный характер. Блаженная Пелагия делала по десять тысяч поклонов за 14 часов молитвы в сутки. Она отмечала, что при правильном сложении перстов из них исходит огонь. И когда мы наносим на себя крестное знамение, то благодатный огонь опаляет, освящает и очищает наше тело. Кровь, подаваемая сердцем, проходит через огненный крест и поэтому очищается от всего дурного и страшного - всё сгорает! Поэтому, чем больше мы крестимся, говорила Пелагия, тем чище кровь, тем выше разум, тем ближе к Богу, тем быстрее доходит наша молитва до Господа. В этом - значение Креста!

Блаженная Пелагия мирно отошла ко Господу в 1966 году.